Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1779 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marți 18 ianuarie 1955

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

PENTRU O RECOLTĂ BOGATĂ DE CEREALE IN 1955

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații arată că pentru îmbunătățirea continuă a aprovizionării populației muncitoare cu bunuri de larg consum este necesară sporirea producției cerealiere astfel ca în anul 1955 să se ajungă la 10 milioane tone grîu și porumb. Creșterea producției de cereale este una dintre verigile importante în sistemul de măsuri preconizate de Hotărîrea plenarei lărgite din august 1953, menită să ducă la îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai ale poporului muncitor. Acestei probleme îi acordă toată importanța proiectul de Directive ale celui de al doilea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani.

Fiecărui om al muncii din patria noastră, vîrstnic sau tînăr, îi este limpede necesitatea sporirii continue a producției de cereale: mai multe cereale înseamnă mai multă pîine, mai multe paste făinoase, mai multă făină, mai mult mălai etc. Împreună cu furajele suculente, cerealele sînt hrana principală în creșterea animalelor și sporirea productivității lor. Nelipsite într-o formă sau alta din hrana omului, cerealele, se poate spune pe drept cuvînt, constituie baza tuturor celorlalte produse alimentare, a multor categorii de bunuri de larg consum.

Obținerea unei recolte de 9 milioane tone cereale și alte boabe în 1954 se datorește în primul rînd elanului cu care cei ce muncesc pe ogoare au răspuns chemărilor partidului și sprijinului pe care statul nostru democrat-popular l-a dat țărănimii muncitoare. În anul care a trecut, au fost aplicate pe scară mai largă metodele agrotehnice înaintate în agricultură. De pildă, însămînțatul în cuiburi așezate în pătrat a contribuit la sporirea producției de porumb obținîndu-se de pe tarlalele însămînțate după această metodă recolte sporite. În anul care a trecut au fost făcute mai multe investiții în agricultură, volumul investițiilor din sectorul socialist, depășind cu 40 la sută pe cel din 1953.

Pentru a da viață sarcinilor puse de partid, țărănimea muncitoare, a pornit cu avînt patriotic încă din toamna anului trecut la lupta pentru obținerea unei recolte sporite în 1955. Au fost arate peste 6 milioane hectare și au fost însămînțate cu grîu și secară circa 3,2 milioane hectare. Dar bătălia pentru obținerea a 10 milioane tone grîu și porumb boabe, este abia la început. Ea trebuie continuată cu și mai mare avînt în primăvară și în vară. Pentru aceasta însă, trebuie să fim pregătiți, bine pregătiți.

Pregătirea de bază în vederea bătăliei pentru obținerea celor 10 milioane de tone grîu și porumb boabe se face acum, în timpul iernii. Dacă ne vom pregăti la timp și bine, vom putea executa toate lucrările agricole după regulile agrotehnice. Iată de ce mecanizatorii din S.M.T.-uri și din gospodăriile de stat, ajutați de muncitorii din industrie, pregătesc din vreme tractoarele și mașinile agricole. Tinerii mecanizatori mobilizați de organizațiile de bază U.T.M., urmează exemplul comuniștilor și se străduiesc să facă reparații de bună calitate. Astfel, la S. M. T. Turnișor, raionul Sibiu, au fost terminate de curînd reparațiile întregului parc de tractoare și mașini agricole necesare la însămînțările de primăvară.

O mare însemnătate pentru sporirea producției agricole o are folosirea îngrășămintelor naturale și chimice. În vederea ridicării fertilității ogoarelor cu ajutorul bălegarului de grajd, organizația de bază U.T.M. din comuna Rîmniceni, raionul Liești, duce muncă politică de lămurire în rîndul țăranilor muncitori pentru folosirea acestei metode. Ajutați de tehnicienii utemiști, Neagu Marin și Mitruț Ioan, de la Sfatul popular raional, utemiștii din Rîmniceni au convins pe mai mulți țărani muncitori să-și care gunoiul la cîmp sau să-l depoziteze în platforme.

A atinge în acest an cifra de 10 milioane tone de grîu și porumb boabe, înseamnă că trebuie să obținem în plus un milion tone, ceea ce înseamnă un spor de circa 150—200 kg. la ha. peste producția obținută anul trecut.

Tineretul muncitor de la sate este chemat să contribuie din plin la lupta pentru obținerea a 10 milioane tone grîu și porumb boabe în 1955. El este dator să participe din plin în cadrul S.M.T.-urilor, în gospodăriile de stat, în gospodăriile colective, în întovărășiri, în sate la pregătirea la timp a mașinilor și uneltelor agricole. Timpul de iarnă nu mai poate fi socotit un sezon mort, ci timp de lucru intens. Este cunoscută zicala populară: „Omul vrednic își face vara sanie iar iarna car". Și cîte nu sînt de făcut iarna! În afară de pregătirea mașinilor și uneltelor agricole și căratul bălegarului pe ogoare, trebuie să pregătim și să păstrăm în bune condiții sămînța pe care o vom pune în pămînt. Și în această acțiune tineretul muncitor de la sate poate participa ca și în alți ani la selecționarea și curățarea semințelor, la încercarea puterii lor de germinație și la buna păstrare a lor.

Apoi, știind că o recoltă bogată se obține prin aplicarea unor metode agrotehnice înaintate, tinerii de la sate, mobilizați de organizațiile U.T.M. trebuie să participe în timpul iernii la cursurile agrotehnice de masă, la conferințe cu caracter agrotehnic, la schimburi de experiență. Și e și firesc ca tineretul întotdeauna dornic de învățătură, să fie în primele rînduri la însușirea științei agrotehnice.

Un mare rol în aplicarea metodelor agrotehnice înaintate și în ridicarea nivelului de cunoștințe agrotehnice ale tineretului muncitor de la sate îl au tinerii ingineri și tehnicieni agronomi, formați în anii regimului nostru democrat-popular și care au plecat în marea lor majoritate să lucreze în unitățile de jos, acolo unde crește grîul și porumbul, unde se naște belșugul. Ei trebuie să lupte pentru aplicarea agrotehnicii în funcție de condițiile locale, să caute întotdeauna noul, învățînd de la localnici și învățîndu-i pe aceștia. Organizațiile de bază U.T.M. trebuie să-i ajute în munca lor și să-i antreneze în activitatea politică astfel încît să se apropie tot mai mult de tinerii țărani muncitori.

Organizațiile U. T. M. au datoria să intensifice munca de lămurire în rîndul țăranilor muncitori pentru ca aceștia să se unească în gospodării colective sau întovărășiri și asociații simple. În același timp însă, nu trebuiesc neglijate gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori, care mai au încă însemnate rezerve ce pot fi folosite în sporirea producției de cereale. Aceste gospodării trebuiesc ajutate să aplice întocmai regulile agrominimului, să folosească îngrășămintele naturale etc. *În lupta pentru 10 milioane tone cereale (grîu și porumb boabe) în 1955 este foarte important ca de pe fiecare petec de ogor să se culeagă maximum de recoltă și nici-un petec de pămînt să nu rămînă nefolosit.*

La îndeplinirea acestei sarcini de mare însemnătate tineretul muncitor din satele patriei noastre, însuflețit de un înalt avînt patriotic, își va aduce contribuția sa importantă.

Consfătuire cu fruntașii recoltelor bogate

Zilele acestea a avut loc la Institutul agronomic din Iași o consfătuire pe regiune cu fruntașii recoltelor bogate de grîu, porumb și floarea-soarelui. La această consfătuire au participat peste 120 de fruntași din agricultură, membri ai gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, țărani muncitori cu gospodării individuale, precum și ingineri și tehnicieni agronomi, oameni de știință din agricultură.

În cadrul consfătuirii, țăranul muncitor cu gospodărie individuală, Mihai Stefiuc din comuna Belcești, raionul Hîrlău, a arătat că anul trecut a însămînțat cu porumb 1,50 hectare, din care un hectar l-a muncit după metode învechite, iar 0,50 hectare după metoda cuiburilor așezate în pătrat, prășind de trei ori fără să mușuroiască. În timp ce de pe hectarul pe care l-a prășit numai de două ori și a făcut mușuroitul a recoltat 1.500 kg. de porumb boabe, de pe 0,50 hectare, muncit după metode noi, a scos 2.400 kg. de porumb boabe.

Vasile Ghimici, președintele întovărășirii agricole din comuna Porcești, raionul Roman, a arătat că în urma muncii depuse de întovărășiți și avînd ajutorul brigăzii a 7-a de tractoare de la S.M.T. Roman, s-a obținut o producție medie de 3.000 kg. de porumb boabe la hectar.

Despre felul cum au muncit întovărășiții din comuna Tăcuta, raionul Codăești, pentru a obține recolte bogate de floarea-soarelui, a vorbit președintele întovărășirii, Constantin Moraru. El a arătat că întovărășiții au pregătit terenul înainte de însămînțare, efectuînd dezmiriștitul și apoi arăturile adînci de toamnă. Făcînd cultivația terenului în primăvară, însămînțînd la timp și executînd trei prașile, unii întovărășiți au realizat 2.500 kg. de floarea-soarelui la hectar.

Despre metodele de muncă folosite pentru obținerea recoltelor bogate la hectar au mai vorbit Constantin Baciu, președintele gospodăriei colective din Horia, raionul Roman, Gavril Nicolae, președintele întovărășirii din comuna Moțca, raionul Pașcani, Vasile Bojilă, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Deleni, raionul Hîrlău și alții.

Profesorul I. Gologan, de la Institutul agronomic, a vorbit despre lucrările agrotehnice care trebuiesc aplicate la cultura grîului, profesorul Dumitru Cărăușu despre metodele de cultivare a porumbului în regiunea Iași, iar inginerul Mihai Chiroșca a vorbit despre metodele de sporire a producției la floarea-soarelui.

În încheierea consfătuirii, tov. Gheorghe Roșu, prim secretar al comitetului regional de partid Iași, a expus sarcinile actuale ale oamenilor muncii de pe **ogoare.**

De la Consiliul de Miniștri al U. R. S. S.

Despre ajutorul tehnico-științific și de producție acordat de Uniunea Sovietică altor state în domeniul dezvoltării cercetărilor cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Guvernul Sovietic, acordînd o mare importanță folosirii energiei atomice în scopuri pașnice, a adoptat hotărîrea de a acorda ajutor tehnico-științific și de producție altor state pentru crearea de baze științifice experimentale în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și a folosirii energiei atomice pentru scopuri pașnice.

Guvernul Sovietic a propus Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Romîne și Republicii Democrate Germane să le acorde ajutor multilateral în ceea ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatori atomici cu o capacitate termică pînă la 5.000 kw. fiecare și de acceleratori de particule elementare. Se prevede de asemenea să se pună la dispoziția acestor țări cantitățile necesare de materiale dezagregabile pentru generatorii atomici și pentru lucrările de cercetări științifice. In aceasta se ține seama de împrejurarea că susmenționatele țări furnizează Uniunii Sovietice materii prime corespunzătoare.

Oamenilor de știință și inginerilor din aceste țări li se va acorda posibilitatea de a lua cunoștință de lucrările în domeniul cercetărilor științifice desfășurate în U.R.S.S. în ceea ce privește folosirea energiei atomice în scopuri pașnice și de funcționarea generatorilor atomici experimentali. Crearea bazelor științifice experimentale mai sus amintite va permite acestor țări să desfășoare pe larg lucrări de cercetări științifice în domeniul fizicii nucleare, să obțină cu ajutorul generatorilor atomici o cantitate suficientă de izotopi radioactivi în vederea folosirii lor în medicină, biologie și în alte domenii ale științei și tehnicii, precum și să pregătească cadre științifice și de ingineri pentru dezvoltarea continuă a lucrărilor legate de folosirea pașnică a energiei atomice.

Este în curs de examinare problema lărgirii cercului țărilor cărora U.R.S.S. le va putea, de asemenea, acorda sprijin și ajutor în dezvoltarea lucrărilor științifico-experimentale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Premii de vechime acordate minerilor din bazinul Comănești

Mulți dintre minerii din bazinul Comănești muncesc în mine de 20—30 de ani. Ca prețuire a muncii lor devotate, partidul și guvernul au hotărît ca la sfîrșitul fiecărui an de muncă să li se acorde premii de vechime pentru munca în subteran, în raport cu anii de serviciu.

Anul trecut, minerii din Comănești au primit premii de vechime în valoare de 756.590 lei. Maistrul miner șef Gheorghe Țăranu, de la mina Rafira, care de mai bine de 30 de ani lucrează în subteran, a primit un premiu de 4.303 lei.

Cu sume mari au fost premiați și alți mineri printre care cunoscutul fruntaș în întrecerea socialistă Alexandru Frățilă și minerii Ilie Chivoiu și Dumitru Puiu, de la mina Rafira, Petre Barbălată, de la mina Lumina, Nicolae Bucur de la mina Asău și alții. Pînă la sfîrșitul anului 1954, la întreprinderea carboniferă Comănești au fost premiați pentru munca neîntreruptă în subteran 557 de mineri și tehnicieni.

Aprovizionarea Capitalei cu aragaz

O conductă de gaze lichefiate, construită de curînd între Ploești și București, va asigura anul acesta aprovizionarea Capitalei cu aragaz.

Imbutelierea gazelor lichefiate se va face la o stație care va intra în funcțiune la sfîrșitul lunii acesteia.

În cursul acestui an, în cadrul stației vor fi construite noi rezervoare care vor duce la creșterea capacității de imbuteliere de la 10.000 de butelii pe zi, la intrarea în funcțiune a stației, la 20.000 de butelii în 24 de ore. Pe lîngă faptul că asigură aprovizionarea permanentă a populației, construirea conductei și a stației de imbuteliere va reduce cheltuielile la transportul gazelor lichefiate între Ploești și București, care se face acum cu autocamioane. (Agerpres)

DE PE CUPRINSUL PATRIEI

Pentru uz casnic

ARAD (de la corespondentul nostru). — Secția bunuri de larg consum a uzinelor „Iosif Rangheț" fabrică în prezent mașini de curățat și măcinat porumb necesar gospodăriilor țărănești.

În loc de 80 de mașini de curățat porumb cît era planificat pe luna ianuarie brigada de tineret condusă de utemistul Vaida Alexandru a realizat pînă în prezent 100 de mașini.

Recent a fost introdusă fabricarea în serie a unui nou tip de încălzitoare bazate pe folosirea petrolului și a nisipului. Noua mașină de încălzit va fi în curînd pusă în vînzare cu prețuri reduse.

Au economisit peste 8.000.000 lei

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Numeroase întreprinderi din regiunea Galați au îndeplinit planul global pe anul 1954 cu mult timp înainte. Printre acestea se numără Centrul mecanic S. M. T. Tulcea, Uzinele metalurgice „Progresul" Brăila, Fabrica de conserve „Zagna-Vădeni" și altele.

Colectivele acestor întreprinderi au obținut și importante economii. Numai în 14 întreprinderi din regiunea Galați s-au făcut economii în anul 1954 în valoare de peste 8 milioane lei. Colectivul de muncitori al Șantierului naval Galați se numără printre întreprinderile fruntașe în această direcție, realizînd economii la materie primă, materiale și manoperă în valoare de peste 3.500.000 lei. Prețul de cost a fost redus cu 13,6 la sută.

Prin buna organizare tehnică colectivul atelierelor C. F. R. „Gh. Apostol" din Galați a realizat economii însumînd peste 1.400.000 lei.

Aplicînd în viață unele prevederi ale proiectului de Directive ale celui de al II-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani, colectivul de muncitori al Centrului mecanic S.M.T. Galați a realizat economii în valoare de peste 1.200.000 lei la repararea și confecționarea vagoanelor dormitor și a cisternelor pentru carburanți.

Cu ajutorul Uniunii Sovietice

În cadrul acordurilor economice încheiate cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, țara noastră primește în fiecare an însemnate cantități de materiale, piese și utilaje moderne.

În anul 1954, industria noastră carboniferă a fost înzestrată cu noi utilaje din import. Printre acestea se află mașini de mare randament, produse ale înaintatei tehnici sovietice, cum sînt mașina de perforat suitori și mașina de extracție. Tot din Uniunea Sovietică s-au primit 6 sondeuze, 35 de autocamioane cu o capacitate de transport de 2,5 și 4 tone, 14 grupuri generatoare KES-5, 1550 de lămpi electrice cu acumulator pentru mineri și altele.

În primele 2 săptămîni ale acestui an, au sosit pe adresa Ministerului Cărbunelui, 6 autocamioane basculante „ZIS 585" de 3,5 tone și 4 autocamioane basculante „SKODA 706" de 7 tone, care au și fost repartizate la diferite exploatări carbonifere.

(Agerpres)

Seri de iarnă la Hălchiu

La gospodăria de stat din Hălchiu — regiunea Stalin, activitatea este în toi. Se repară tractoarele, uneltele, se pregătesc semințe — un stat-major întreg stabilește metru cu metru marea bătălie a însămînțărilor ce va începe în primăvară.

Serile de iarnă prilejuiesc însă mai din plin ca oricînd tinerilor de la gospodărie o vie activitate culturală. In aceste seri sala căminului cultural nu cunoaște liniște. Aci se desfășoară repetițiile corului și ale brigăzii artistice de agitație și tot aici vin adeseori toți muncitorii din gospodărie.

Din aprilie anul trecut, de cînd a luat ființă, brigada a scuturat zdravăn pe cei codași, leneși și chiulangii.

Actorii amatori fac parte dintre muncitorii fruntași din gospodărie. Elena Oprea, Long Gheorghe, Depner Erika, Depner Werner, Hubas Hans și alții au fost tot timpul meșteri ai recoltelor bogate. Poftim atunci de le mai spune ceva cînd te fac de rîsul tuturor că ești bețiv ca fierarul Tiglas Robert sau grădinarul Tome Martin, că întîrzii ca Adamescu Ștefan, sau ca tractoristul Safta Gheorghe.

Și în toiul campaniei de vară brigada artistică a prezentat în serile de clacă la căminul cultural sau pe ariile de treier, spectacole care au plăcut mult muncitorilor.

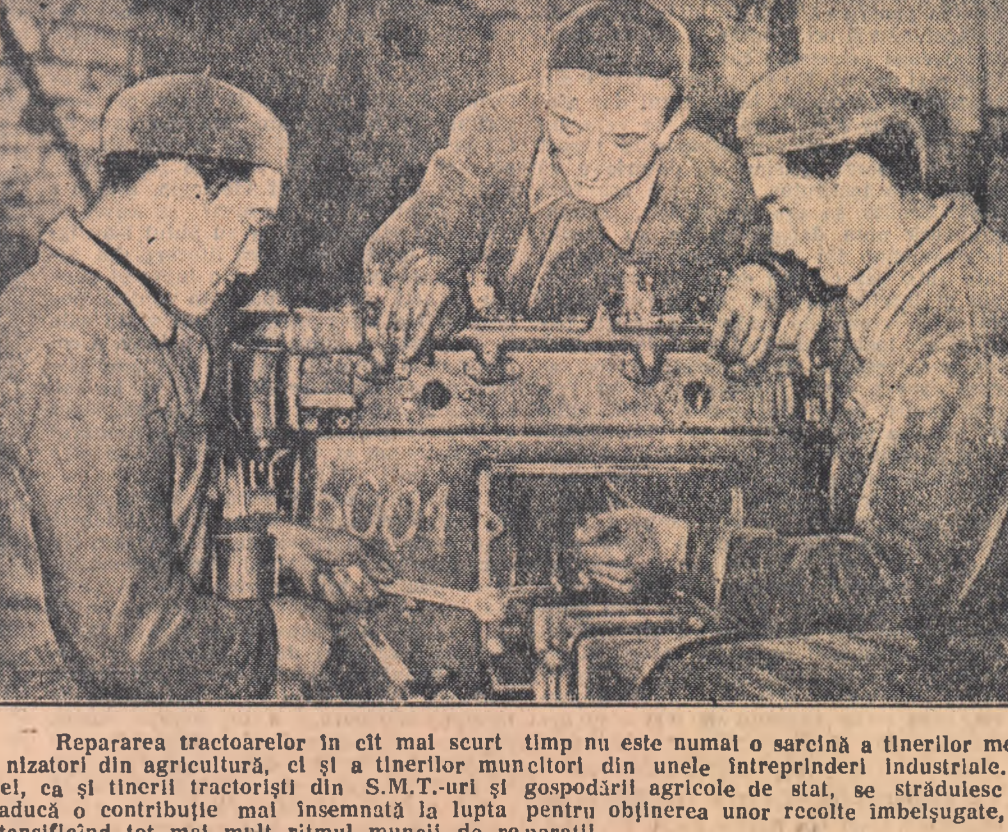
Responsabilul cantinei, Savuța Dumitru, a fost criticat pentru că masa era slabă și meniul invariabil. Ce-a urmat? Gestionarul s-a răsucit pe scaun de nu-și găsea locul și s-a frămîntat vreo două zile. După aceea însă mîncarea a devenit mai bună. Sanitara Ecaterina Dohotaru nu vizita bolnavii și postul de prim ajutor. A primit și ea „ajutor" pe muzică din partea brigăzii de agitație și iat-o acum o harnică și grijulie infirmieră. Într-un timp telefonul era supra-folosit: directorul Tamara Gheorghe stabilea „legătura" cu terenul. Brigada a „intrat pe fir" și de atunci directorul, decît să pună mîna pe telefon, mai degrabă pune mîna pe hățurile docarului și pleacă personal pe teren.

In raidul lor muzical prin secții, tinerii artiști amatori nu întîlnesc numai din aceștia de mai sus. Dimpotrivă! Cei mai mulți sînt acei care nu așteaptă cu teamă reprezentațiile brigăzii artistice, oameni care muncesc conștiincios, cu tragere de inimă, entuziast. Și pe aceștia brigada îi amintește, dar pentru ei Mozer Hilde și Nicolau Rozi își împletesc vocile într-un cîntec de cinstire.

Tractoristul utemist Schioru Gheorghe care a realizat planul la arăturile de toamnă cu 150 la sută, tînărul Depner Ion brigadier, decorat cu „Ordinul Muncii clasa a III-a, Păsoiu Gheorghe, Geantă Elena și alți fruntași au ajuns să fie cunoscuți departe, pînă la Orașul Stalin, unde brigada și-a prezentat programul în cadrul fazei raionale a brigăzilor artistice și unde a obținut un loc bun.

Corespondent IOSIF BONCIU

Sprijin frățesc mecanizatorilor de pe ogoare

Repararea tractoarelor în cît mai scurt timp nu este numai o sarcină a tinerilor mecanizatori din agricultură, ci și a tinerilor muncitori din unele întreprinderi industriale. Și ei, ca și tinerii tractoriști din S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat, se străduiesc să aducă o contribuție mai însemnată la lupta pentru obținerea unor recolte îmbelșugate, intensificînd tot mai mult ritmul muncii de reparații.

Iată în fotografie, pe utemiștii Ioan Cornea, Nicolae Dumitru și Ichim Constantin din sectorul II de la I.M.U. Medgidia, lucrînd la repararea motoarelor de tractoare K.D.35. Lucrînd după metoda de reparare pe ansamble și organe de mașini ei reușesc să-și depășească zilnic planul de lucru cu peste 40 la sută.

Ritmul reparațiilor poate fi intensificat

Mecanizatorii de la S.M.T. Poșta Cîlnău raionul Buzău, muncesc cu multă însuflețire la revizuirea și repararea întregului inventar necesar muncilor agricole din acest an. În scopul bunei desfășurări a reparațiilor, conducerea stațiunii, îndrumată de organizația de partid a luat din timp măsurile organizatorice necesare. Astfel, în ateliere au fost instalate sobe, s-au confecționat bancuri suplimentare și lăzi pentru piese.

La strungul nou, instalat de curînd în atelierul stațiunii, strungarii Bucur Maricel și Iliescu Constantin au confecționat o serie de piese ca: prezoane de chiulase, șuruburi pentru întins șenila, șuruburi pentru cărucioarele tractoarelor K. D. 35 și altele. Aceste piese, foarte necesare în campania de reparații, erau procurate pînă acum din depozite.

Datorită condițiilor create prin munca mecanizatorilor stațiunii și organizării chibzuite a muncii, anul acesta reparațiile în S. M. T. Poșta Cîlnău se execută după metoda pe ansamble și sub ansamble.

Pînă la 5 ianuarie au fost reparate 10 tractoare K. D. 35, 10 tractoare I A. R. 23, 7 semănători, 10 pluguri, 5 cultivatoare, 4 discuitoare și 10 grape.

La obținerea acestor rezultate au contribuit în mod deosebit comunistul Mihai Dobrița de la echipa care lucrează la chiulase, Nacai Alexandru de la echipa de pompe de injecție și tovarășul Voinea Ștefan.

La S.M.T. Poșta Cîlnău, ritmul reparațiilor ar putea fi mult intensificat dacă mecanizatorii nu s-ar schimba de la un post la altul, de la o brigadă la alta și dacă ei n-ar fi repartizați, cum se întîmplă deseori, la lucrări cu totul străine reparațiilor.

Înlăturîndu-se aceste „plimbări" și organizîndu-se mai temeinic întrecerea socialistă, se vor putea obține succese tot mai mari în munca de pregătire a utilajului necesar în campaniile agricole ale acestui an.

Corespondent NEACȘU ION

Mai multe mărfuri vîndute ca în anul trecut

ORADEA (de la corespondentul nostru). — Pînă la apariția Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, vînzările zilnice în magazinul universal, O.C.L. produse industriale, filiala 2 Oradea se ridicau la suma de 15.000 lei.

În primele zile ale noului an, toate raioanele magazinului au fost aprovizionate cu mărfuri variate. A luat ființă un nou raion de încălțăminte. Aici lucrează tînăra Koncser Aurora care pînă la 10 ianuarie a vîndut 345 perechi de încălțăminte.

Tînărul vînzător Seres Radu, de la raionul confecții, a vîndut doar în cîteva zile mărfuri în valoare de peste 15.000 lei. Printre aceste mărfuri au fost: costume bărbătești, paltoane și șube. În raionul textile s-au vîndut de la începutul acestui an, mii de metri țesături.

Valoarea vînzărilor zilnice atinge suma de 30-45.000 lei, aproape de trei ori mai mult decît media zilnică în anul trecut.

Elena Costache a lipsit la Ziua secretarilor

Se făcuse apelul. Erau prezenţi aproape toţi secretarii organizaţiilor de bază. Activiştii Comitetului raional U.T.M. „Tudor Vladimirescu" erau mulţumiţi. Nu lipseau decît 5—6 secretari Restul — şi ceea ce era mai important aproape toţi secretarii organizaţiilor de bază mari din raion — se prezentaseră la „Ziua secretarilor" cu regularitatea obişnuită. De data aceasta se va discuta din nou despre importanţa primirii în rîndurile organizaţiei noastre a celor mai buni tineri muncitori.

Printre cei care lipseau era şi tovarăşa Costache Elena, secretara organizaţiei de bază de la Întreprinderea Chimico-Farmaceutică nr. 11. Lipsa ei însă n-a fost remarcată nici de membrii comitetului raional şi nici de vreun alt activist. Aceasta probabil pentru că tovarăşa Costache este secretara unei organizaţii mici, care numără doar 15 utemişti...

★

Întreprinderea Chimico-Farmaceutică nr. 11 nu este o întreprindere mare. Aci nu se construiesc maşini-unelte şi nici nu muncesc sute de muncitori. În mirosul înţepător şi dulceag al parfumurilor şi al altor produse cosmetice, lucrează, alături de muncitorii vîrstnici, circa 30 de tineri. Organizaţia de bază U.T.M. din această întreprindere nu are o istorie prea lungă. A fost creată în luna mai 1954. Atunci a fost ales un comitet, a mai venit odată un activist de la comitetul raional, (avea nevoie de nişte sticluţe frumos ambalate pentru o expoziţie). Treptat toate au reintrat în „făgaşul" lor. Adică, fetele continuau să umple sticluţe de parfum şi să lipească etichete. Secretara organizaţiei de bază făcea acelaşi lucru deosebindu-se de celelalte doar prin faptul că mai de mult a fost aleasă în munca de secretară. De la raionul U.T.M. nimeni n-a mai dat pe la organizaţia de bază din întreprinderea pomenită.

★

Într-una din zile, la terminarea lucrului, un grup zgomotos de fete tinere se îndrepta spre poarta întreprinderii. Din grup se desprinseră două fete care discutau cu aprindere.

— Cînd se va rezolva cererea mea? întrebă Diamant Clarissa pe Costache Elena.

— Se va rezolva, îi răspunse aceasta şi reintră imediat grăbită în ceata veselă de fete, pentru a scăpa parcă de privirea tovarăşei sale.

Diamant Clarissa, rămase o clipă locului, apoi o luă încet spre casă. „Se va rezolva, se va rezolva — îi sunau în urechi cuvintele secretarei — dar cum şi cînd?

...Muncea în întreprindere de 3 ani. Aci a început pentru prima oară munca ei independentă, aici i-au fost călăuziţi primii paşi în activitatea obştească. Munca în întreprindere a făcut-o să iubească colectivul, să-l simtă aproape, să dorească ca în acest colectiv contribuţia ei să fie cît mai rodnică. Sub imboldul acestor sentimente, ea a cerut să fie primită în rîndurile U.T.M.

Cînd gîndurile ei ajunseră la acest punct, se opri speriată. „Sînt 6—7 luni de cînd am completat adeziunea, de atîtea ori am întrebat-o pe Elena, dar tot n-am primit răspuns"...

— De ce mă ocoleşte Elena? Ce voi spune acasă? Tata se bucura de fiecare succes al meu. Atunci cînd am fost organizatoare de grupă sindicală şi în colectivul gazetei de perete, iar mai apoi responsabilă financiară în colectivul sportiv, îmi spunea: „Mult mai bine vei putea să-ţi îndeplineşti aceste sarcini atunci cînd vei fi utemistă. Organizaţia te va ajuta să vezi mai bine măreţia idealului pentru care luptăm noi, muncitorii. Lucrează în producţie astfel încît să meriţi încrederea tovarăşilor tăi".

— I-am urmat sfatul nu m-am mulţumit numai cu munca în întreprindere. Acum, în timpul liber urmez o şcoală de stenodactilografie...

...Cu cît se apropia de casă, cu atît devenea mai îngîndurată. Ce va spune tatălui, fraţilor ei, cum se va uita în ochii mamei care, cu toate grijile gospodăriei, tot îşi găseşte timp pentru a munci „politic", cum spune ea, printre femeile din cartier...

★

Costache Elena este o tînără mică de statură care poate nu o depăşeşte cu mult în vîrstă pe Clarissa. Cei cîţiva ani de vechime în U.T.M. au făcut-o mai îndrăzneaţă, mai încrezătoare în forţele ei, iar cînd a fost aleasă secretara organizaţiei de bază a simţit răspunderea pentru soarta organizaţiei. Frumoasă e munca unui secretar, iar Elena — mîndră de preţuirea pe care i-au dat-o tovarăşii — a început să muncească cu dragoste. A organizat cîteva adunări generale, a antrenat cîteva fete neutemiste în munca de organizaţie, gîndindu-se că mai tîrziu ele vor putea deveni utemiste. Treptat însă, şi-a dat seama că de muncit muncea numai ea. Ceilalţi membri din comitet nu aveau răspunderi precise şi nici nu se înghesuiau să le primească. Munca de secretar este într-adevăr frumoasă, dar e grea şi plină de răspundere. Unor probleme nu ştia cum să le dea de capăt, alteori avea nevoie de un sfat. De cîteva luni organizaţia lîncezea.

Elenei însă nu-i este indiferent ceea ce se petrece în organizaţia lor. Ea se gîndeşte mereu... „De ce ocolesc tovarăşii de la raion organizaţia noastră? Am fost eu de cîteva ori la raion, dar n-am fost întrebată decît de cotizaţii — la aceasta se reduce întreaga noastră muncă? Mi-e ruşine să-i mărturisesc Clarissei sau lui Stăncilă Ştefana, care de asemenea s-a pregătit să intre în U.T.M., că nu ştiu cum să procedez pentru ca ele să fie primite ca utemiste"...

La „Ziua secretarilor" organizată la raionul amintit s-a vorbit şi despre această problemă. Costache Elena, secretara organizaţiei de bază U.T.M., însă n-a fost de faţă deoarece n-a înţeles că acolo poate primi un ajutor.

La „Ziua secretarilor" au lipsit puţini secretari. A lipsit şi tovarăşa Costache Elena. Lipsa ei n-a atras însă atenţia nimănui. Nimeni de la raion nu s-a gîndit că tovarăşa Costache Elena organizează activitatea unui număr de tineri, că organizaţia noastră este răspunzătoare nu numai de organizaţiile de bază cu sute de tineri, ci de toate organizaţiile, chiar şi de cele care n-au decît cîţiva membri. Niciun activist al Comitetului raional U.T.M. „Tudor Vladimirescu" nu s-a gîndit că şi în această organizaţie, cu ajutorul lor, s-ar fi putut deschide un cerc politic, că tinerii din întreprindere şi-ar putea petrece timpul liber mai frumos şi mai folositor, că s-ar putea organiza pentru tineret o viaţă de organizaţie interesantă şi plăcută, că şi aci ar putea fi primiţi în U.T.M. noi tineri, într-un cuvînt, că şi tinerii de aci trebuie să se afle în permanenţă în atenţia organelor noastre raionale.

MARIETA VIDRAŞCU

Şi asistentul trebuie să învețe

Nu cred că există un asistent tînăr în institutele patriei noastre, care să nu fi încercat mari emoţii cînd a condus primul seminar, cînd a avut în faţa sa o grupă de studenţi, unii mai silitori, alţii mai nepăsători faţă de munca seminarului, toţi însă nerăbdători să vadă forţele noului asistent.

Ce s-a putut petrece la primul seminar? E simplu de răspuns: asistentul fie că a căpătat forţe noi pentru viitor, fie că insuccesul i-a pricinuit prima dezamăgire. Oricum ar fi însă, din aceea clipă noul asistent a început să se frămînte, să caute cheia succesului, să încerce fel de fel de metode pentru ca seminarul următor să fie mai bun ca cel dintîi.

La Institutul politehnic din Cluj, organizaţia U.T.M. a corpului didactic a acordat o atenţie deosebită acestei probleme. Astfel, într-o adunare generală U.T.M. s-a dezbătut un referat cu privire la activitatea profesională şi ştiinţifică a cadrelor didactice utemiste, referat prezentat de tov. Csulak Acaţiu.

Organizaţia noastră nu este numeroasă. Sîntem doar 20 de utemişti cu toţii, dar problemele ridicate fiind interesante, s-a discutat pe marginea lor cu înflăcărare tinerească.

Din referat s-a văzut că majoritatea asistenţilor se mulţumesc cu un seminar care cuprinde numai cunoştinţele predate la curs. Rezultatele acestui fel de seminar nu pot fi bune, pentru că grupa nu participă la el cu plăcere, cu interes. Semnificative sînt atitudinile unor studenţi care la seminar refuză să ia însemnări asupra celor discutate, mulţumindu-se doar la contemplare. Aşa s-a întîmplat cu studentul Sălăgianu Gh. din grupa 218 care la un seminar de tehnologie şi unul de fizică a afirmat inutilitatea seminariilor în învăţămîntul superior. Un alt student, Ursan Mircea, tot din anul II tehnologie, şi-a justificat pasivitatea sa la seminar prin aceea că aceleaşi probleme discutate la seminar le mai are scrise odată în caetul de la curs.

Au oare dreptate aceşti studenţi? Şi da şi nu! De ce au dreptate? Au dreptate pentru că la aceste seminarii nu s-a făcut altceva decît să se repete cele predate la curs, fără a se lărgi orizontul de cunoştinţe al studenţilor, fără a le prezenta aspecte noi ale problemelor, fără a trezi studenţilor interesul creator.

De ce nu au dreptate aceşti studenţi? Nu au dreptate pentru că la examinarea lor, s-a constatat că ei nu posedă materia în aşa măsură încît seminarul să nu le mai folosească. Şi chiar dacă ar fi fost bine pregătiţi, ei au uitat că prin orele de meditaţii, consultaţii şi seminarii pot ajunge la cunoaşterea oricăror probleme care-i frămîntă pe marginea celor predate la curs.

Analizînd acest aspect, adunarea generală a ajuns la concluzia că cei mai mulţi dintre asistenţi nu-şi îmbogăţesc ei înşişi cunoştinţele, mulţumindu-se doar a ţine pas cu cursul tovarăşului profesor. De aici s-a ajuns la constatarea că sînt mulţi asistenţi care nu ţin pas cu noile cuceriri ale ştiinţei şi tehnicii, pentru că nu studiază şi deci nu sînt la curent cu noile lucrări ştiinţifice. Ei se mulţumesc doar cu cele învăţate în facultate şi de multe ori poate cunoştinţele sînt depăşite.

O altă cauză a rămînerii în urmă a unor tineri asistenţi este şi aceea că mulţi dintre ei nu s-au încadrat într-o formă superioară de calificare profesională, la aspirantură. Dintre cei 15 asistenţi utemişti numai cîţiva sînt înscrişi la aspirantură. Aici se reflectă şi slaba preocupare a organizaţiei U.T.M. în ceea ce priveşte îndrumarea asistenţilor. În adunarea generală s-a luat hotărîrea ca biroul U.T.M. să stea de vorbă cu fiecare asistent în parte, pentru a vedea cauzele care l-au determinat să rămînă în afara sistemului de aspirantură.

Însfîrşit, o altă cauză a insuficientei mobilităţi a asistentului în cadrul materialului obiectului respectiv este şi slaba lui participare la activitatea ştiinţifică în cadrul colectivelor de catedră. Majoritatea asistenţilor sînt încadraţi la cîte o temă ştiinţifică, dar analiza acestei munci a scos la iveală că deşi se apropie sesiunea ştiinţifică, încă nu se pot prezenta rezultate concludente ale activităţii ştiinţifice.

Iată deci că toate aceste laturi ale muncii unui asistent converg şi contribuie la calitatea seminariilor. Rămînerea în urmă într-un domeniu al activităţii, atrage după sine rămînerea în urmă şi în celelalte sarcini ale asistentului. Se poate trage de aici concluzia că acei care scuză calitatea seminariilor, de exemplu printr-o activitate ştiinţifică bogată, nu au dreptate.

Hotărîrea pe care a luat-o adunarea generală, în această privinţă, este aceea de a se continua sistemul de vizite reciproce la seminarii între asistenţi, urmate de analiză şi discuţii cu ajutorul cabinetului metodologic, schimb de experienţă cu Universităţile „V. Babeş", „Bolyai", cu Institutul agronomic, precum şi prelucrarea anumitor materiale din Revista Invăţămîntului Superior din Uniunea Sovietică.

O altă problemă dezbătută în adunare a fost aceea a legăturii ce trebuie să se creeze între asistent şi student. Unii asistenţi, ca de pildă, Csulak Acaţiu, Albu Andrei, au ştiut să rezolve această sarcină complexă în mod pozitiv. Rezolvarea găsită de ei este foarte simplă şi anume: tratînd pe student cu atenţie, purtîndu-te cu studentul cu adevărat tovărăşeşte, fiind exigent faţă de el — după ce mai întîi eşti exigent faţă de tine însuţi — fiind atent la necazurile şi bucuriile studentului, este imposibil ca o legătură trainică şi sănătoasă să nu se nască între asistent şi student, împăcînd exigenţa şi seriozitatea cu o prietenie bine înţeleasă.

Greşelile caracteristice care se comit în această direcţie sînt: ori apropierea faţă de student a atins un stadiu prea înaintat, degenerînd în intimitate, lucru care nu poate avea ca rezultat decît îngreunarea procesului de învăţămînt, ori cealaltă greşeală extremistă, inexistenţa oricărei afinităţi reciproce, prin atitudinea rece şi distantă a asistentului faţă de student.

Pe marginea acestora adunarea generală a luat drept hotărîre ca fiecare asistent să devină un model de corectitudine, de punctualitate, de ţinută corespunzătoare în relaţiile cu studenţii, urmînd ca în viitor adunarea generală să discute cazurile de indisciplină ale asistenţilor utemişti.

Adunarea generală a mai dezbătut şi alte probleme, ca de exemplu ce înseamnă respectul reciproc în cadrul seminarului, care este rolul asistentului utemist în timpul examenului, însemnătatea caetului de însemnări a asistentului, precum şi alte aspecte din activitatea şefilor de laborator şi a preparatorilor utemişti.

Cele două ore cît a durat adunarea generală au constituit adevărate ore de laborator, în care analiza şi sinteza muncii depuse au fost principalele metode folosite.

CODREANU CONSTANTIN
asistent la Institutul politehnic din Cluj

Din activitatea celor mici

VIDRA (de la corespondentul nostru). Pionierii şi şcolarii din comuna Vidra au format o echipă artistică. Cei peste 80 de participanţi la cor, dansuri, teatru se pregătesc de mai multă vreme să prezinte în cadrul şcolii şi la căminul cultural un bogat program artistic. Pentru aceasta, în timpul vacanţei de iarnă, copiii au pregătit sub îndrumarea profesoarei Gheorghe Paula, Simionescu Valeria şi a instructoarei de pionieri Eftime Bargiuma, piesa „Ce-a păţit Dănuţ", numeroase cîntece şi dansuri. Printre micii artişti se află pionera Zaharia Maria din clasa VI-a B, Ticu Ioana din clasa IV-a B, Maria Fetica, Agrezeanu D. Elena şi alţii.

★

De puţin timp a luat fiinţă la combinatul agroalimentar „30 Decembrie" din Vidra un cerc al „micilor tractorişti". Bilunar, un grup de 15 pionieri vin să-şi însuşească meseria de tractorist.

Membrii cercului „micilor tractorişti" au făcut cunoştinţă pînă acum cu cele mai importante părţi componente ale tractorului vizitînd şi atelierele mecanice.

O TÎNĂRĂ FAMILIE SOVIETICĂ

L. Ivanova

Am făcut cunoştinţă cu tînărul muncitor Iuri Guskov, modelier la uzina „Compresor" din Moscova, cu vreo patru ani în urmă. De statură mijlocie, în haină de lucru, la prima vedere el nu se deosebea prin nimic de ceilalţi. Dar îndată ce începeai să discuţi cu el, te simţeai pătruns, fără să vrei, de respect faţă de el. Această simpatie se năştea datorită acelei trăsături caracteristice acestui tînăr, care într-un cuvînt se numeşte perseverenţă. Era evident că tînărul Iuri are un scop luminos, pentru atingerea căruia el nu-şi va cruţa forţele.

Care este aşadar perspectiva pe care a zărit-o Guskov în faţa sa? Pe atunci, Iuri nu realizase multe lucruri. Abia venise în colectivul uzinei ca ucenic, fără măcar să termine şcoala de şapte ani. Dar tînărul acesta dornic de cunoştinţe, a folosit toate posibilităţile pentru a învăţa. El a intrat în clasa 7-a a şcolii tineretului muncitoresc, a devenit cititorul cel mai sîrguincios al bibliotecii uzinei. Pe bibliotecari îi uimea marele număr de cărţi şi reviste pe care reuşea el să le citească. În producţie, Iuri învăţa de la tatăl său, modelier experimentat, de la tinerii săi prieteni —comsomoliştii, formîndu-şi deprinderi de muncă pe care le au doar acei care stăpînesc la perfecţie procesul de producţie.

Iuri Guskov în secţia de modelărie a uzinei.

Visul de a deveni un muncitor cu o înaltă calificare, de a deveni un om instruit, de a termina şcoala de zece ani, fără a întrerupe munca în producţie şi de a intra apoi în învăţămîntul superior, l-a ajutat pe Iuri să crească.

A doua oară ne-am întîlnit pe neaşteptate. În sala spaţioasă şi plină pînă la refuz de muncitori şi funcţionari a clubului uzinei, se desfăşura conferinţa cu cititorii din uzină. Astfel de conferinţe au devenit o tradiţie la „Compresor". Tema conferinţei era foarte interesantă, — „Poezia şi proza contemporană poloneză". Printre gazde, în prezidiu şedeau oaspeţii — un grup de scriitori polonezi care vizitau atunci Moscova. Mare mi-a fost uimirea cînd, după cîţiva vorbitori a urcat la tribună Iuri Guskov. El se maturizase, dar şi acum şuviţe de păr îi cădeau neascultătoare pe frunte. Tînărul muncitor a început să vorbească calm, fără să privească notiţele pe care le avea în faţă, despre creaţia eminentului prozator J. Putrament, despre romanul acestuia „Realitate", bine cunoscut cititorilor sovietici. El a vorbit cu atîta competenţă, cu atîta pasiune, încît a atras atenţia întregului auditoriu din primul moment. Însuşi autorul romanului, J. Putrament, care şedea în acest timp în prezidiu, l-a ascultat cu curiozitate şi cu deosebită atenţie. După conferinţă, în timpul unei convorbiri prieteneşti, el a dăruit lui Iuri cartea sa cu un autograf în limba polonă.

Iuri şi Nina Guskov sînt cititori sîrguincioşi ai bibliotecii. Iată-i în biblioteca clubului uzinei.

La această a doua întîlnire cu Iuri Guskov am văzut cu satisfacţie că el a făcut paşi serioşi înainte. El continua să învețe, citea ca deobicei foarte mult, la fel ca şi laboranta Liudmila Isaeva, ca şi strungarul Nikolai Dobreakov care au luat cuvîntul de asemenea la acea conferinţă, ca şi zeci de alţi tovarăşi de muncă ai săi. Iuri nu era o excepţie printre ceilalţi. El avea acele trăsături tipice pentru muncitorul sovietic de azi, care nu concepe munca fără învăţătură, fără un continuu progres.

În sfîrşit, a treia oară ne-am întîlnit la el acasă, la o ceaşcă de ceai, mai bine zis nu numai cu el, ci şi cu tînăra lui soţie Nina care, după cum mi-am dat seama, deabia începuse să se obişnuiască cu rolul de gospodină şi din această cauză era puţin cam emoţionată. Dar apoi, aflînd că îl cunosc de mult pe Iuri, a început şi ea să vorbească, la fel de deschis ca şi el. Şi astfel, cînd liniştiţi, cînd înfierbîntîndu-se, cînd întrerupîndu-se unul pe celălalt, ei au început să-mi povestească istoria familiei lor atît de tinere. Ascultam vocile lor tinereşti şi fără să vreau priveam cum este aranjată camera. Doar felul în care este aranjată o cameră reflectă parcă o a doua fizionomie a gazdelor. Toată mobila era nouă — şifonierul cu oglindă, bufetul, divanul, patul acoperit cu o cuvertură de pluş albastru, masa cu faţa de masă albă ca zăpada şi cărţi, cărţi multe — pe etajeră, pe masa de scris, pe şifonier. Tinerii erau îmbrăcaţi şi ei cu gust. Şi obiectele şi gazdele produceau o impresie plăcută. Această cameră, aflată într-o clădire cu două etaje, cu încălzire centrală, cu baie, tinerii au primit-o în dar de la uzină. Într-un timp scurt ei au reuşit s-o amenajeze bine. Iuri şi Nina cîştigă bine, salariul lor atingînd suma de peste două mii de ruble lunar. Jumătatea acestei sume poate fi folosită cu uşurinţă pentru procurarea diferitelor lucruri.

Obiectele din această cameră în care trăiesc doi oameni fericiţi, ar putea povesti despre bunăstare, despre dragostea pentru cărţi, despre preocupările multilaterale ale celor doi tineri.

Ei sînt fericiţi în adevăratul înţeles al cuvîntului. Ambii sînt consideraţi foarte buni muncitori ai uzinei „Compresor". Iuri este modelier, Nina munceşte ca instructor al secţiei de cadre. Ea urmăreşte cum sînt repartizaţi prin secţii tinerii muncitori abia veniţi din şcolile profesionale, ce condiţii de muncă li se crează. Ea are o atitudine plină de atenţie faţă de oameni. Amîndoi învaţă. Nina este în anul IV al Institutului pedagogic fără frecvenţă. Iuri, care a terminat şcoala de zece ani, a hotărît să intre neapărat la Institutul seral de construcţii de maşini. El repetă acum materia şi în curînd va începe să participe la cursurile pregătitoare ale institutului.

— De-aţi şti—spune Iuri — de ce ajutor mi-au fost în muncă în tot acest timp cunoştinţele, aţi înţelege de ce doresc atît de mult să continui învăţătura. Astăzi muncitorul are nevoie de cunoştinţe ca de aer. In munca mea, de pildă, principalul este descifrarea schiţelor, cunoaşterea geometriei şi a trigonometriei.

...In timp ce afară viscoleşte, în camera familiei Guskov e cald şi plăcut. Ambii, întorşi de la lucru, după ce au stat la masă, s-au odihnit şi, cum se întîmplă deseori, au mai jucat cîte o partidă de şah, se apleacă deasupra cărţilor.

— Iuri a rămas şi acum consultantul meu la literatură — povesteşte Nina — în ciuda faptului că eu învăţ într-o şcoală superioară, iar el încă nu. El citeşte foarte mult. Este membru al grupului de lectori ai bibliotecii din uzină.

Preocupările acestei tinere perechi sînt destul de multilaterale. Ei nu prea au timp liber, dar ei pot fi văzuţi în sălile galeriei „Tretiakov", la Teatrul Mare, în clubul uzinei, la concerte, la cinematograf. Acasă primesc vizite ale prietenilor dar şi lor le place să-i viziteze pe aceştia, să-l viziteze pe tatăl lui Iuri, Grigori Ivanovici Guskov, maistru fruntaş al uzinei.

V-am făcut cunoştinţă cu tinerii noştri prieteni. Fără îndoială că atunci cînd vezi oameni cu năzuinţe atît de asemănătoare cum sînt Iuri şi Nina Guskov, te gîndeşti că tocmai comunitatea intereselor uneşte atît de puternic familia sovietică.

65 ani de la moartea lui Ion Creangă

Un mare povestitor al poporului nostru

Georgeta Horodincă

Viaţa lui Ion Creangă a încetat cu cîteva ceasuri înainte ca orologiul să bată începutul unui an nou. Era în ultima zi a lui 1889, la vremea cînd flăcăii din Humuleşti se pregăteau ca odinioară Nică al lui Ştefan al Petrei, să ureze consătenilor, la ferestrele palid luminate de lămpile cu gaz, începutul unui an pe care-l doreau mai fericit. Pe dinaintea ochilor muribundului vor fi trecut poate atunci icoane de demult şi nouă cunoscute din mult cititele „Amintiri din copilărie".

Moartea lui Creangă era a doua mare durere a unui amurg de veac trist şi nedrept cu marii săi oameni. Cu cîteva luni în urmă se stinsese marele şi nefericitul prieten al lui Creangă, Eminescu. Pe cele două proaspete morminte oficialitatea vremii a aşternut tăcerea şi uitarea, căci în ochii ei Eminescu era „în fine poet", iar Creangă „scriitor poporal", înţelegînd prin aceasta un ţăran care avea într-o măsură darul povestirii şi aşternea pe hîrtie cu oarecare haz snoave şi poveşti populare, dar care nu putea nicidecum aspira la gloria de scriitor original, după cum opera lui nu putea năzui la cinstea de a fi considerată „literatură cultă". Gh. Panu scria în „Amintiri de la Junimea", ca un ecou al faimoasei societăţi literare: „S-a făcut multă vîlvă în jurul numelui lui Creangă, este o exageraţie şi o confuziune chiar... Meritul lui Creangă ca culegător de poveşti se mărgineşte în acela de a fi reprodus aproape textual poveştile populare".

Nu este de mirare de aceea că mormîntul lui Creangă ca şi mormîntul lui Eminescu a fost mult timp. cum prevedea marele poet: „mormînt făr-de noroc şi făr-de prieteni". După douăzeci de ani de la moartea lui Creangă, foştii lui elevi din Iaşi i-au ridicat. postum şi emoţionant omagiu, un monument modest pe mormîntul în care fusese aşezat spre odihnă veşnică cu două decenii în urmă învăţătorul lor trist şi însingurat. Vor fi fost aceşti elevi acei care, pe vremea cînd Creangă era învăţător într-una din mahalalele Iaşului, se împărtăşeau printre primii din darurile unui talent atît de original şi de viguros.

Despărţit de masele largi ale poporului din cauza întunericului neştiinţei de carte şi dispreţuit de clasele exploatatoare duşmane ale artei realiste şi artiştilor devotaţi poporului, Creangă a avut o viaţă plină de nefericire şi un sfîrşit care trebuie să fi fost foarte trist. În sinea lui scriitorul trebuie să fi trăit intens amarul simţămînt că cei cărora se adresează nu-l cunosc. În satul lui, oamenii ştiau că feciorul lui Ştefan al Petrei a ajuns cam rău, s-a făcut popă şi a fost răspopit, a fost dascăl la o şcoală şi a fost dat afară. Bieţii lui tovarăşi de joacă din Humuleşti, ajunşi gospodari împovăraţi de griji şi nevoi, n-au ştiut niciodată că vechiul lor prieten pentru că a fost un spirit mare, independent şi protestatar, a suferit o viaţă întreagă persecuţia cea mai consecventă şi mai acerbă. Nu ştiau aceşti ţărani din Humuleşti că despre învăţătorul dat afară, revizorul şcolar din Iaşi, se vede un om cinstit şi drept, scria într-un raport către minister: „...simt de datorie a vă refera: ca institutor, acest om era fără vină. Şcoliţa sa era de model; precum probează nota delegaţilor ce au asistat la examenul din urmă, mică, dar populată, întrunea calităţi de dorit, acolo corpul şi inteligenţa erau deopotrivă cultivate" N-aveau de unde afla aceşti oameni că tocmai dragostea ce le-o purta lor şi întregului popor necăjit a fost aceea care a atras consăteanului lor cele mai multe nenorociri într-o viaţă plină de mizerie şi de amărăciune. Căci îndată ce a părăsit satul său şi odată cu aceasta copilăria, cum atît de frumos şi înduioşător spune scriitorul la sfîrşitul „Amintirilor din copilărie", Ion Creangă a început lupta inegală pe care a dus-o pînă la sfîrşitul vieţii şi care i-a epuizat forţele, cu regimul coaliţiei burghezo-moşiereşti Reprezentanţii ei literari i-au mîhnit sufletul sub candelabrele strălucitoare ale „Junimii" unde îşi etalau gloria efemeră şi falsă nulităţi de care astăzi nu-şi mai aduce nimeni aminte. Reprezentanţii ei în aparatul de stat l-au urmărit cu ură şi meschinărie luîndu-i pînă şi cele mai modeste mijloace de trai.

O singură lumină a avut în amărîta lui existenţă acest om născut ca să fie vesel, înzestrat cu un umor atît de sănătos şi plin de optimism. Această lumină a fost prietenia lui cu Eminescu care a ascultat primul povestirile scrise cu multe ştersături şi cu grija de a reda în toată plinătatea vorba poporului din care îşi trag originea. Marele lui prieten a fost primul care şi-a dat seama că Creangă este un artist de geniu, devotat ca şi el poporului său, iubindu-i poezia şi simţindu-i durerea. Creangă îi scria în 1877 lui Eminescu, [illegible] mutat la Bucureşti: „Vino, frate Mihai, vino căci fără tine, sînt străin" iar Eminescu mărturisea cuiva într-o scrisoare: „Ar trebui să mă crezi nebun dacă n-ai recunoaşte că la Junimea n-am avut cu nimeni niciun raport sufletesc. L-am avut, dar mai tîrziu, [illegible], adus de mine, Creangă". Faţă de „Junimea", Creangă ca şi Eminescu au avut un dispreţ tăinuit dar statornic, dispreţ pe care de multe ori l-au ascuns sub o falsă umilinţă din care nu lipsea [illegible] şi mai ales ironia. Creangă nici nu s-a simţit bine la „Junimea". nici n-a împărtăşit ideologia, nici n-a legat prietenii cu membrii ei care, în frunte cu Maiorescu, cît au putut l-au ignorat. Mişcarea literară din jurul „Contemporanului" prin lupta ei pentru o artă realistă pusă în slujba poporului [illegible] spre sfîrşitul vieţii sale şi Creangă, deşi atunci foarte bolnav, a colaborat la această revistă publicînd cîteva [illegible] populare culese de el. La fel, cercul literar al lui N. Beldiceanu, legat de mişcarea muncitorească, l-a numărat în ultimii ani ai vieţii scriitorului printre participanţii săi.

Opera lui Creangă, după ce a avut soarta unei cenuşerese, dispreţuită şi lăsată la o parte prin strădania de ignorare binecunoscută a regimului burghezo-moşieresc ca şi toţi clasicii noştri, află mai ales astăzi, în anii puterii populare răspîndirea şi dragostea pe care o merită. Din „Amintiri din copilărie" se desprind imaginile atît de vii a Smarandei Creangă, mama scriitorului, a hapsînei de mătuşa Mărioara, a lui bădiţa Vasile, dascălul satului, a Smărăndiţei fata părintelui Ion de sub deal şi a atîtor alţi humuleşteni de mult săvîrşiţi din viaţă dar a căror amintire a rămas încrustată veşnic în aceste fără de moarte pagini. Ei trăiesc astăzi în faţa noastră viaţa lor cea de demult cu bucuriile şi mai ales cu necazurile ei, viaţa pe care o trăiau atunci atîţia zeci de mii de ţărani în toată ţara. Lumea „Amintirilor" deşi privită prin prisma vîrstei neştiutoare pe care scriitorul reuşeşte să o retrăiască scriindu-le, apare în carte cu durerea ei mocnită şi cu neagra mizerie în care se amesteca înapoierea cu opresiunea stăpînirii. Şcoala se făcea pe apucate şi şcolarii învăţau de frica biciului. armata se alcătuia din flăcăi prinşi cu arcanul pe care mamele-i plîngeau ca pe morţi; sărăcia îşi sticlea mereu dinţii căci, spre pildă, averea Irinucăi, gazda scriitorului din Broşteni era: „cocioabele de pe malul stîng al Bistriţei, bărbatul, fata şi boii din pădure, un ţap şi două capre rîioase..." Umorul sănătos al scriitorului şi dragostea pe care a purtat-o locurilor sale natale au dat acestor pagini culori luminoase care nu denaturează realitatea tristă a satului din timpul regimului burghezo-moşieresc, dar păstrează caracterul optimist al poporului şi aspiraţiile sale spre lumină şi spre cultură.

Poveştile lui Creangă în care viziunea realistă a scriitorului a contribuit esenţial pentru a face din motivele populare aflate la baza lor, nucleul unor adevărate nuvele realiste, constituie alături de „Amintiri"... imaginea satului în vremea de tristă aducere aminte a regimurilor de exploatare. Aceste poveşti care au făcut desfătarea multor generaţii şi care astăzi alături de „Amintiri" se bucură de toată preţuirea cititorului au fost, spune Mihail Sadoveanu, pentru el, cele care i-au deschis „taina cetirii". Cînd domnul Trandafir, învăţătorul din Valea Paşcanilor a citit într-o zi şcolarilor săi „Capra cu trei iezi" scriitorul, pe atunci, „un ţînc bălănel, cu capul mare şi privirea sfioasă" a deslușit ca prin ceaţă care este rostul învăţăturii şi al cititului. Şi mulţi alţii, asemenea lui Mihail Sadoveanu vor fi legat începuturile înţelegerii buchiilor de paginile lui Creangă, şi nu numai începuturile. Sadoveanu îl numeşte „marele meu învăţător", fapt care-i onorează reciproc pe aceşti doi mari artişti ai poporului nostru. Poporul nostru l-a aşezat pe Creangă alături de Eminescu şi de Caragiale. Amintirea lui ne face să ne plecăm frunţile cu respect. acum cînd, de curînd, la 31 decembrie 1954 s-au împlinit 65 de ani de la moartea lui.

Corespondenţii sesizează

Grijă pentru... persoana lui

Magazinerul Petrescu de la gospodăria anexă a uzinelor „23 August", situată în raionul Turnu Măgurele, se dovedeşte a fi extrem de grijuliu cu persoana dumisale pe vreme de iarnă. Ţine cu orice chip să-şi ferească mădularele de ger. Şi cum are în păstrare echipamentul de protecţie al muncitorilor din gospodărie, şi-a ales omul o pufoaică pe gustul şi măsura lui, o pereche de pantaloni vătuiţi şi o căciulă cu clape menită să-l ferească de chelie la bătrîneţe. „Restul hainelor, a hotărît el, rămîn aici ca să am de unde alege cînd s-or uza cele pe care le port"...

— Indură-te Petrescule şi de fiinţa noastră, i-au cerut muncitorii.

— Parcă vă trebuie vouă îmbrăcăminte groasă? Ba din contră, voi trebuie să tremuraţi oleacă, numai aşa vă apucaţi cu mai multă poftă de muncă.

— Dar tu de ce să umbli altfel decît noi?

— Fleacuri! — le-a retezat-o scurt; norodul măi, lumea, să nu ia aminte la ce face popa, ci doar la vorba lui.

Am pomenit de întîmplarea aceasta, cu un singur scop: să-i amintim tovarăşului inspector Fumu de la uzinele „23 August" din Bucureşti că ar fi bine ca în „vizitele" pe care le face gospodăriei anexe din an în paşte, să plece urechea şi la ce spun muncitorii.

Corespondent
GH. SANDULESCU

SOLII ARTEI BULGARE LA TG. MUREŞ

Sîmbătă seara şi duminică dimineaţa, orchestra simfonică a Filarmonicii de Stat din Sofia a prezentat în oraşul Tg. Mureş două concerte simfonice sub conducerea dirijorului Saşa Popov, artist al poporului din R.P. Bulgaria, laureat al Premiului Dimitrov.

Concertul interpretat sîmbătă seara a avut ca solist pe violonistul Vasil Cernaev, laureat al Premiului Dimitrov.

Concertele au prilejuit o caldă manifestare de prietenie a oamenilor muncii din oraşul Tg. Mureş pentru solii artei bulgare.

PENTRU O RECOLTĂ SPORITA DE CEREALE

Din experiența unor fruntași din raionul Săveni

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații, pune în fața oamenilor muncii din agricultură sarcina ridicării continue a producției agricole. In anul 1955, producția de grîu și porumb trebuie să ajungă la 10 milioane tone.

Sprijinind cu toată dragostea înfăptuirea prevederilor Hotărîrii, oamenii muncii de pe ogoare au pornit cu avînt bătălia pentru obținerea de recolte îmbelșugate. In această bătălie, experiența fruntașilor in lupta pentru recolte sporite la hectar are un rol deosebit de important. Impărtășim mai jos din experiența unor fruntași în obținerea de producții sporite de cereale din raionul Săveni, regiunea Suceava.

Obținem o recoltă mai bogată

Intrecerea care a pornit între întovărășirile agricole din comună, a însuflețit pe membrii întovărășirii agricole „Tractorul" din satul Petricani în lupta pentru a smulge pămîntului roade mai bogate.

Mare grijă avem pentru recolta de grîu — pîinea ce o stringem de pe tarlalele întovărășirii. În toamna anului 1953 am însămînțat 58 hectare cu grîu. Recolta ce am obținut-o a fost destul de bună. Cu toate condițiile climaterice grele, în vara anului trecut am recoltat, în medie, cîte 1530 kg. grîu la hectar.

Ce a dus la obținerea acestei recolte? Iată întrebarea ce și-o pun mulți țărani muncitori de prin părțile noastre, a căror recoltă a fost cu mult maį mică. Lucrurile sînt destul de simple, clare pentru fiecare. În primul rînd, agronomii de la raion ne-au învățat să analizăm cu atenție structura solului, să facem rotația culturilor, iar pe lîngă arătură adîncă de calitate, să împrăștiem și îngrășăminte chimice și naturale pe ogoare. Ne-au arătat limpede cum toate acestea contribuie la dobîndirea unui rod îmbelșugat.

Și noi am făcut întocmai. După dezmiriștit, vreo trei săptămînį mai tîrziu, tractoarele de la S.M.T. au făcut o arătură bună, mai adîncă. Am grăpat apoi, ca să afînăm pămîntul. După ce am lăsat cîtva timp pămîntul să se așeze, am însămînțat apoi cu mașina. Sămînța de soi, pusă în pămînt în rinduri dese dă la noi un rod mai bun decît atunci cînd se însămînțează la distanță sau în cruce. Aceasta am constatat-o noi în anii de cînd sîntem în întovărășire.

În primăvară, de îndată ce s-a luat zăpada de pe cîmp, am început să urmărim felul cum se dezvoltă grîul și să-l îngrijim cît mai bine, ca să lege rod bogat. Am văzut astfel că cultura nu era uniform dezvoltată. Ne-am dat seama că acest lucru se datorește și faptului că zăpada multă din iarnă a bătătorit pămîntul. De aceea, am pornit să distrugem scoarța, trecînd cu grapa peste semănătură. La lucrările propriu zise, s-a mai adăugat apoi plivitul de buruieni. Am plivit grîul de cîte ori buruienile amenințau cultura.

Lupta pentru o recoltă bogată de grîu trebuie desfășurată cu multă chibzuială, potrivit sarcinilor ce reies din Proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al Partidului. Condițiile climaterice bune și respectarea tuturor regulilor agrotehnice pot să ne aducă un spor însemnat de recoltă la hectar — așa cum am obținut și anul trecut dar mai cu seamă acum doi ani, cînd am scos cîte 2.200 kg. grîu, în medie, la hectar. Recolta de atunci și cea obținută în anul trecut este mult mai bună decît obțineam înainte cînd nu eram în întovărășire.

Membrii întovărășirii noastre își dau seama de sarcina de cinste ce le revine în lupta pentru sporirea producției agricole, pentru dezvoltarea agriculturii noastre în următorii 2-3 ani. Pentru a răspunde prin fapte la chemarea partidului, în toamna anului trecut am însămînțat cu grîu o suprafață cu 15 ha. mai mare decît cea însămînțată în anul 1953.

Sîntem hotărîți ca și in anul acesta să aplicăm întocmai toate regulile agrotehnice și să punem în practică îndrumările ce reies din hotărîrile partidului și guvernului, pentru a asigura o producție agricolă sporită în următorii 2-3 ani, pentru a contribui în și maį mare măsură la creșterea bunei stări a întregului popor muncitor.

GHEORGHE N. BEJENARU,
președintele întovărășirii agricole „Tractorul" din satul Petricani

Așa cum am învățat din cărți

De cînd eram mai mic, am îndrăgit munca cîmpului. Oamenii mai bătrîni și tatăl meu m-au învățat cîteva lucruri de preț. In primul rînd, ziceau ei, pămîntul trebuie muncit cu pricepere și cu dragoste. În al doilea rînd e bine să ții seamă totdeauna de sfaturile oamenilor cu știință de carte.

Aceste lucruri eu nu le-am uitat și chiar în timp ce îmi făceam stagiul militar, citeam, străduindu-mă să-mi însușesc din experiența înaintată a colhoznicilor sovietici, din experiența fruntașilor în lupta pentru recolte bogate din țara noastră, să învăț lucruri noi din lucrările agronomilor.

Pe lîngă alte culturi, eu am însămînțat în anul trecut 90 ari cu orzoaică și am recoltat 1.800 kg. — adică o recoltă de 2.000 kg. la hectar. Aceasta dovedește că cifra de 1.200 kg. la hectar, prevăzută în Proiectul de Directive, poate fi nu numai realizată, ci și depășită cu mult. Aceasta cere însă ca toată munca să fie executată după metode agrotehnice avansate, după îndrumările agronomilor.

În toamna anului 1953 am făcut arătură de 18-20 cm. Arătura n-am grăpat-o, gîndindu-mă că între bulgări se va așeza zăpada în timpul iernii și pămîntul va înmagazina astfel mai multă umezeală. Chiar așa s-a întîmplat. Omătul s-a așezat bine pe ogor și primăvara, cînd am grăpat, apa a fost închisă în pămînt. Apoi, după ce am însămînțat, am tăvălugit chiar a doua zi, pentru ca pămîntul să nu rămînă răsfirat, ci să se așeze cît mai bine.

Aș fi putut obține o recoltă și mai bogată însă, cum la noi este un obicei vechi, eu nu am folosit gunoiul de grajd. M-am învățat însă minte. Acum, pe ogorul meu sînt împrăștiate mii de kilograme de gunoi.

Recolta de orzoaică ce am obținut-o în acest an nu mă poate mulțumi, cu toate că ea întrece recolta medie realizată în satul Podriga de alți țărani muncitori. Eu, ca utemist, trebuie să dau exemplu și altor tineri țărani muncitori.

În afară de pregătirea ogorului din toamnă, arătura adîncă, grăpatul și tăvălugitul sînt lucrări de mare trebuință și care trebuiesc făcute în primăvară, pentru păstrarea apei în pămînt. Apoi eu pregătesc semințele, le selecționez și tratez, le încerc puterea de germinație.

Întreținerea culturilor și apoi recoltatul la vreme, fără nici o indicație venită de „sus" sînt, în sfîrșit, o parte din mulțimea de lucrări pe care eu, ca țăran muncitor, le execut în fiecare an pe ogor, care aș vrea să rodească cît mai bine, pentru ca, în întreaga țară, să obținem 10 milioane tone grîu și porumb, pentru ca belșugul să crească în patria noastră.

COSTACHE I. SVECHIȘ
țăran muncitor cu gospodărie individuală din satul Podriga

2.100 kg. porumb boabe la hectar

Acum doi ani am însămînțat cu porumb o mare suprafață din terenul gospodăriei, direct în miriște de grîu. Cînd au crescut plantele, am executat celelalte lucrări de întreținere la timpul potrivit. Am făcut și polenizarea artificială suplimentară pe o suprafață de 10 hectare. Totuși — cum este și firesc — recolta nu a fost atît de bună, cum ne-am așteptat noi.

Intr-o zi, după ce am strîns recolta, a venit la noi tovarășul Vasile Saplonțai, inginerul agronom de la secția agricolă a sfatului popular raional și ne-a lămurit care e tîlcul rodniciei pămîntului. Din spusele lui și din cele ce am citit apoi, am aflat că la munca pămîntului trebuie aplicat întregul complex de lucrări agrotehnice. Nu este deajuns să faci polenizare artificială cînd însămînțatul l-ai făcut așa cum l-am făcut noi și mai însămînțezi și în rînduri.

Recolta din anul trecut la gospodăria noastră colectivă a fost mai spornică, pentru că am lucrat pămîntul așa cum ne-a învățat agronomul. Am dobîndit cîte 2.100 kg. boabe porumb de pe hectar.

De la început vreau să vorbesc despre cîteva condiții foarte importante pentru cultivarea porumbului. Dezmiriștitul, arătura adîncă de toamnă și afinarea pămîntului cu cultivatorul în primăvară, sînt lucrări esențiale pentru obținerea de recolte sporite. Iată, de pildă, cum a lucrat brigada noastră de cîmp pentru obținerea unei recolte mari de porumb. După ce am pregătit terenul pentru însămînțare, am făcut marcarea. Tovarășii Fetcu Constantin, Marcu Dumitru și Huțuleac Dumitru au făcut această treabă, după care Cojocaru Vasile, Vrabie Gheorghe, Satală Ana și alții au făcut cuiburi și au pus cîte 3-4 boabe de porumb. După ce am terminat această treabă am așteptat pînă ce a încolțit și răsărit. Dacă în cuiburi au răsărit toate boabele, am rărit plantele, pentru ca cele rămase să se poată dezvolta în voie și lega rod bun.

Cu multă grijă ne-am ocupat apoi și de întreținerea culturilor de porumb. De trei ori am dat cu prășitoarele și de două ori cu sapa. Și, îngrijit astfel, porumbul a crescut mare și frumos.

Aveam noi obiceiul să aruncăm gunoiul la gîrlă, însă ne-am dat seama de valoarea lui pentru rodnicia pămîntului. Tovarășul inginer agronom ne-a spus că fiecare tonă de bălegar, pregătit și folosit cum trebuie, dă un spor de 80—100 kg. pe timp de mai mulți ani. Lucrul acesta ne-a intrat bine în cap.

Dacă am acordat atenție lucrărilor de pregătire a terenului, pregătirii semînței și semănatului la vreme, am aplicat unele metode avansate de muncă, am obținut un spor însemnat de recoltă. Aceasta a făcut ca bunăstarea colectiviștilor să crească. Eu, ca și colectivistul C. Fetcu, am primit la împărțirea veniturilor 2.400 kg. porumb iar Satala Ana 1.755 kg. Și astfel de exemple mai sînt încă multe la noi în gospodărie.

Aceste exemple grăiesc limpede despre munca noastră, despre năzuințele noastre în lupta pentru obținerea unor rezultate și mai bune la cultura porumbului, pentru a îndeplini sarcinile ce ne revin din Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații.

D. CÎRLIGEANU
brigadier de cîmp la gospodăria agricolă colectivă „Lupta noastră" din comuna Săveni

Comentarii asupra propunerii U.R.S.S. cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

O propunere fără precedent

PARIS 16 (Agerpres). — TASS transmite: Jules Moch, reprezentantul Franței în Comisia O.N.U. pentru dezarmare, a făcut o declarație reprezentantului agenției France Presse în legătură cu comunicatul în care se arată că Uniunea Sovietică este gata să pună la dispoziția Organizației Națiunilor Unite experiența tehnico-științifică cu privire la funcționarea primeį centrale electrice pe bază de energie atomică.

Acest comunicat, a declarat Moch, este o consecință logică a poziției adoptată de U.R.S.S. în discuțiile de cea mai mare importanță cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, care au avut loc în decembrie anul trecut la O.N.U. și care s-au încheiat printr-un vot unanim. Noua propunere sovietică este fără precedent.

In orice caz, a spus în continuare Moch, trebuie să salutăm acest pas.

Un act de însemnătate uriașă

SOFIA 17 (Agerpres). — Agenția Telegrafică Bulgară transmite: Comentînd comunicatul agenției TASS în legătură cu faptul că Uniunea Sovietică este gata să transmită experiența sa în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, ziarul „Otecestven Front" scrie:

Este mai presus de orice îndoială că această nobilă propunere iese cu mult în afara cadrului unei obișnuite propuneri tehnice; ea reprezintă un act de o însemnătate uriașă și care trebuie să dea un impuls puternic dezvoltării colaborării internaționale. Acest lucru reprezintă un nou exemplu al voinței incontestabile a Uniunii Sovietice de a obține slăbirea încordării internaționale.

Milioane de oameni din întreaga lume, scrie în continuare ziarul, care au luat cunoștință cu bucurie și satisfacție de propunerea guvernului sovietic, nu pot să nu compare această propunere cu recentele ședințe ale Consiliului pactului agresiv al Atlanticului unde s-au luat hotăriri de natură să permită generalilor atlantici să folosească arma atomică atunci cînd vor crede ei că este necesar.

O contribuție prețioasă la crearea atmosferei de colaborare internațională

ROMA 17 (Agerpres). — Presa italiană se ocupă de comunicatul agenției TASS în legătură cu faptul că Uniunea Sovietică este gata să împărtășească experiența tehnico-științifică a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Ziarul „Avanti", într-un articol publicat pe prima pagină, scrie: „Acțiunea întreprinsă de Uniunea Sovietică se încadrează în politica care are drept scop să stabilească principiile coexistenței pașnice și este o contribuție prețioasă la crearea atmosferei de colaborare internațională... Încheierea acordului cu privire la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice este o chestiune care face parte din problema mult mai largă a colaborării internaționale și poate fi o premiză pentru tratarea cu rezultate pozitive a problemei dezarmării".

Ziarul „Unita" acordă acestui comunicat mult spațiu publicînd un articol al corespondentului său de la Moscova.

Ziarul „Il Paese" a publicat comunicatul agenției TASS pe patru coloane.

Multe ziare ale coaliției guvernamentale au publicat de asemenea comunicatul agenției TASS.

„O veste bună"

LONDRA 17 (Agerpres). — Într-un articol redacțional, „Reynolds News" salută propunerea guvernului sovietic de a împărtăși altor țări experiența acumulată în procesul de funcționare a centralei electrice acționată prin energie atomică. Ziarul califică această propunere drept „o veste bună".

În articol se spune: „Anglia trebuie să arate și ea că este gata să pună experiența ei la dispoziția întregii omeniri".

Declarația purtătorului de cuvînt al Departamentului de stat al S.U.A.

WASHINGTON 16 (Agerpres). — TASS transmite: Purtătorul de cuvînt al Departamentului de stat, Suydam, a declarat că Departamentul de stat nu va comenta în momentul de față comunicatul agenției TASS, în care se spune că guvernul sovietic, recunoscînd marea importanță a folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și căutînd să contribuie la dezvoltarea colaborării internaționale în acest domeniu, este gata să transmită experiența științifică și tehnică corespunzătoare, acumulată de Uniunea Sovietică în legătură cu punerea în funcțiune a primei centrale electrice industriale pe bază de energie atomică.

O acțiune practică în interesul popoarelor

VIENA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Opinia publică democrată din Austria a primit cu o uriașă satisfacție comunicatul transmis de agenția TASS cu privire la faptul că Guvernul Sovietic este gata să prezinte conferinței internaționale în problemele folosirii pașnice a energiei atomice, convocată pentru anul 1955 conform hotărîrii celei de a 9-a sesiuni a Adunării Generale O. N. U., un raport cu privire la prima centrală electrică atomică industrială în U. R. S. S. și la funcționarea ei. Ziarul „Oesterreichische Volksstimme" scrie:

Deși dispune de armele atomice și cu hidrogen, U. R. S. S., ca și înainte, insistă cu toată hotărîrea și consecvența pentru interzicerea totală a folosirii energiei atomice în scopuri militare și pentru un control internațional eficace asupra acestei interziceri. Comunicatul transmis de agenția TASS, subliniază ziarul, este o mărturie a faptului că U. R. S. S. întreprinde o acțiune practică pentru a pune în slujba tuturor popoarelor realizările sale în domeniul folosirii pașnice a energiei atomice.

Ședința C. C. al P. C. Italian

ROMA 17 (Agerpres). — Ziarul „Unita" a publicat un comunicat cu privire la o ședință a Comitetului Central al Partidului Comunist Italian. În comunicat se spune că, în cadrul ședinței sale din 15 ianuarie, Comitetul Central al Partidului Comunist Italian a trasat sarcini concrete pentru traducerea în viață a hotărîrilor adoptate la cea de a 4-a conferință națională a partidului. Pentru pregătirea modificărilor care vor fi aduse statutului partidului s-a constituit o comisie compusă din d'Onofrio, Massala, Raosio, Santhia, Turchi, Cicalini, Gini, Amadesi, Robotti, Dalmonte, Cacciapuoti și Allegato.

A fost aleasă noua conducere a partidului în care au intrat Palmiro Togliatti, Giorgio Amendola, Arturo Colombi, Giuseppe di Vittorio, Eduardo d'Onofrio, Giuseppe Dozza, Ruggero Grieco, Girelamo Li Causi, Luiggi Longo, Celeste Negarville, Agosino Novella, Gian Carlo Pajetta, Antonio Roasio, Giovanni Roveda, Mauro Scoccimarro, Pietro Secchia, Emilio Sereni, Velio Spano, Umberto Terracini, iar Enrico Berlinguer, Arrigo Boldrini, Pietro Ingrao, Mario Montangnana, Rita Montagnana, Giacomo Pellegrini au fost aleși membri supleanți.

Sosirea la New-York a acad. Skobelțîn

NEW YORK 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 ianuarie a sosit la New York academicianul D. V. Skobelțîn care va lua parte, ca reprezentant al Uniunii Sovietice, la lucrările Comitetului Consultativ al O.N.U. în vederea pregătirii conferinței internaționale a oamenilor de știință pentru problemele folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

A 10-a aniversare a eliberării Varșoviei

Sesiunea festivă a Radei Narodowe orășenești din Varșovia

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 16 ianuarie a avut loc la Varșovia o sesiune festivă a Radei Narodowe orășenești, consacrată celei de a 10-a aniversări a eliberării Varșoviei de sub jugul cotropitorilor hitleriști de către Armata Sovietică și armata poloneză renăscută. În marea sală a Teatrului de Stat polonez s-au adunat deputați ai Radei Narodowe, muncitori și constructori din întreprinderile Varșoviei, oameni de știință, cultură și artă, generali și ofițeri ai armatei poloneze, precum și numeroși oaspeți. La sesiune au luat de asemenea parte B. Bierut, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit polonez; A. Zawadski președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone; I. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri; mareșalul Poloniei, K. Rokossowski; membri ai Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit polonez; membri ai Consiliului de stat și ai guvernului, precum și ambasadorul U.R.S.S. în Polonia, N. A. Mihailov, șefii ambasadelor și legațiilor acreditați la Varșovia. La sesiune au participat o delegație a orașelor sovietice Moscova, Kiev, Minsk și Stalingrad, delegați din Paris, Praga, Berlin, Helsinki, Budapesta, Sofia și din alte mari orașe europene, precum și din centrele voevodale ale țării.

E. Albrecht, președintele Radei Narodowe Varșovia, a prezentat raportul asupra celei de a zecea aniversări a eliberării capitalei Poloniei.

S. Tihomirov, vicepreședintele Sovietului Orășenesc Moscova, a transmis oamenilor muncii din capitala Poloniei salutul călduros al oamenilor muncii din capitala Uniunii Sovietice.

Oamenii muncii din Varșovia au fost salutați de asemenea de reprezentanți ai orașelor Paris, Praga, Berlin și Helsinki. La sesiune au fost citite și alte saluturi din partea multor orașe din Europa.

Convocarea celui de al II-lea Congres al U. T. M. din R. P. Ungară

Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară a hotărît în ședința din 13 ianuarie convocarea în mai 1955 a celui de al II-lea Congres al Uniunii.

Totodată a fost adoptată ordinea de zi a Congresului care cuprinde:

1. Raportul de activitate a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. Ungară.
2. Raportul privitor la munca de educare a tineretului sătesc.
3. Modificarea Statutului Uniunii Tineretului Muncitor.
4. Alegerea Comitetului Central și a Comisiei Centrale de Revizie ale Uniunii.

Plenara C. C. al Partidului Comunist din Finlanda

HELSINKI 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 ianuarie s-a deschis la Helsinki plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din Finlanda. In cadrul plenarei, Ville Pessi, secretar general al partidului, a prezentat raportul. Relevînd primejdia pe care o prezintă pentru Finlanda militarizarea Germaniei occidentale și subliniind întărirea forțelor păcii, Pessi s-a ocupat de încercările de a determina Finlanda să adere la Consiliul nordic.

După aceea Pessi s-a ocupat de dezvoltarea economică și de situația internă din țară, subliniind necesitatea unității de acțiune a oamenilor muncii în scopul îmbunătățirii situației lor și întăririi păcii.

Plenara a adresat o telegramă de salut Comitetului Central al Partidului Comunist din Germania prin care își exprimă solidaritatea cu lupta pe care o duce acest partid împotriva înarmării Germaniei occidentale. Plenara a adresat de asemenea o telegramă tribunalului de la Karlsruhe, protestînd împotriva încercării de a interzice Partidul Comunist din Germania.

Evenimentele din Costa-Rica

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se anunță din San-José, potrivit comunicatului statului major general al forțelor armate ale statului Costa Rica, la 15 ianuarie, lîngă orașul Santa-Rosa între trupele guvernamentale costaricane și intervenționiști a avut loc o luptă care a durat trei ore. În comunicatul statului major general se spune că trupele guvernamentale au rezistat ferm pe poziții și au alungat pe rebeli din oraș. După cum se relatează din Washington, la 16 ianuarie ambasada statului Costa Rica din S.U.A. a anunțat că „avioane necunoscute" au atacat orașul costarican Liberia, provocînd incendii și victime în rîndul populației.

★

NEW YORK 16 (Agerpres). — După cum reiese dintr-o știre transmisă de corespondentul din Washington al agenției United Press, consiliul Organizației statelor americane s-a limitat la adoptarea unei rezoluții în care condamnă amestecul în treburile interne din Costa Rica. Rezoluția nu cuprinde decît un „apel adresat guvernelor tuturor țărilor din America și, îndeosebi guvernului statului Nicaragua, în care se cere să nu admită folosirea teritoriului lor" pentru invadarea statului Costa Rica. În raportul prezentat consiliului de comisia care a cercetat chestiunea la fața locului se recunoaște că invazia a fost pregătită și dezlănțuită din Nicaragua și că sînt periclitate integritatea, suveranitatea și independența politică a statului Costa Rica.

Agenția Associated Press transmite că forțele armate ale intervenționiștilor se află sub comanda fiului fostului președinte al statului Costa Rica, Teodor Picado-junior, absolvent al școlii militare din Westpoint (Statele Unite).

NEDESPĂRȚIȚI

E sîmbătă seara. Aici la Satu Mare, chiar acum, serile sînt minunate. Și de bună seamă sătmărenii știu să profite de frumusețea acestor seri de iarnă. De aceea aici nu se miră nimeni, cînd mai ales sîmbătă seara, vede atîta omenire pe străzile nordicului oraș transilvănean. Unii se grăbesc să sosească la „ora fixă" la cinematografele „Victoria" ori „Popular", alții, mai cu seamă tinerii, se plimbă în grupuri vesele, fiindcă nu s-au gîndit la vreun „program special". Trei tineri, s-au oprit în loc, nehotărîți. După felul în care discută, se pare că dezbat o problemă foarte, foarte serioasă. Într-adevăr, nu e oare o problemă să hotărăști asupra felului în care-ți vei petrece seara de sîmbătă?

— Ei, ce facem în seara aceasta, fraților? Unde mergem? N-aveți nici o propunere? — a întrebat necăjit unul din ei ce părea că se bucură de mai multă autoritate în grup.

Ceilalți doi făcînd o mină cruntă, a părere de rău, au ridicat din umeri. La drept vorbind, gestul lor cam asta însemna:

— Dacă nu te-ai gîndit tu, iaca, noi n-avem acum nici o idee.

— Bine, văd că voi nu v-ați gîndit la nimic, continuă flăcăul ce pusese întrebarea. Atunci, să vă spun eu ceva. Vă aduceți aminte? Tot pe vremea asta, acum trei ani ne-am cunoscut noi trei. Ne-am strîns pentru prima oară mîinile. De atunci nu ne-am mai despărțit. Am devenit prieteni. În trei ne-am dat seama cît de trainică și cît de scumpă este prietenia. Nu e oare acesta un eveniment de seamă din viața noastră? Un eveniment care merită...

— Să fie sărbătorit — au izbucnit într-un glas ceilalți doi.

— Asta înseamnă că propunerea mea de a merge în astă seară la restaurantul „9 Mai", se votează în unanimitate — trase concluzia tot cel dintîi.

Să bem pentru prietenia noastră

Mai tîrziu, la una din mesele restaurantului „9 Mai" cei trei tineri, Holțberger Paul, german, Tătaru Vasile, romîn, și Uray Karoly, maghiar, își aduceau aminte de cele dintîi zile ale prieteniei lor.

— Cînd ai venit în fabrică erai abia un puști, Tătarule. Și îndărătnic mai erai. Nu știu ce mi-a venit atunci să te cer în echipa mea. Acum însă, nu-mi pare rău — vorbi Uray.

— No, apoi cu mine parcă nu s-a luat în colți Vasea al nostru? Îți aduci aminte, mai cu seamă după ședința aceea în care l-am criticat. Tulai doamne, că furios mai era.

Și cei trei tineri izbucniră într-un hohot de rîs, de stîrniră mirarea celor din jur.

— Ei, dar noi vorbim și vorbim și paharele tot pline stau — luă seama Tătaru. Să bem, tovarăși! Și cei trei tineri, un german, un romîn și un maghiar, închinară în seara aceea primul pahar de vin, pentru prietenia și pentru sporul muncii lor înfrățite.

Trei graiuri — o singură inimă

— Jo reghelt, Iosca-baci!
— Bună dimineața!
— Gut morgen!

In trei graiuri diferite, așa îl salută pe portarul fabricii „Unio", Karoly Uray, Vasile Tătaru și Paul Holțberger. La început Iosca-baci se necăjea: nu de alta, dar se fisticea de nu mai știa în ce fel să răspundă la binețe. Chiar le-a spus-o odată celor trei flăcăi.

— No, apoi e musai să vă hotărîți în ce grai vorbiți. Băieții însă s-au înțeles să-i facă în ciudă moșului. În cele din urmă s-a obișnuit și Iosca-baci să le răspundă cu un „bună dimineața" cu un „Jo reghelt" sau cu un „gut morgen". De cîte ori îi vede laolaltă pe cei trei tineri, bătrînelul îi întîmpină de departe zîmbind și așa-i petrece cu privirea, ca un părinte bun și mulțumit de copiii săi, pînă ce dispar după colțul halei celei mari a fabricii.

— Parcă ar fi frați — își zice în sine portarul.

Iosca-baci e un bătrînel simpatic, pe tîmplele căruia anii au împletit beteală de argint.

— M-au scos pensionar „la vechime", dar nu m-am dat... Măcar aici la poartă tot îmi aflu rostul — se țanțoșește uneori Iosca-baci. Bătrînului îi crește inima de bucurie ori de cîte ori îi vede pe cei trei prieteni. Atunci gîndurile îi sfredelesc trecutul, poposind în alte vremi... Era tînăr și în putere portarul și lucrător fain, de mîna întîia. Pe atunci fabrica era însă a burjuilor. Stăpîni pe tinerețea și puterile lui Iosca-baci, tot patronii erau. Bătrînul are însă memorie bună. El n-a uitat nimic din trecutul de obidă al muncitorilor de la „Unio". Azi muncesc în fabrică romîni, maghiari, germani. Și în anii de care își aduce aminte bătrînul, lucrau la „Unio" muncitori aparținînd mai multor naționalități. Dar cîtă deosebire! Ca de la cer la pămînt. Buruiana înveninată a șovinismului era semănată cu grijă de patroni și de vătafii lor.

— Fiți cu ochii în patru, ungurii vor să mai lase din salariu și să vă ia locul — șopteau aceștia la urechile muncitorilor romîni.

— Băgați de seamă, romînii vor să vă scoată din fabrică — se auzeau alte șoapte înveninate, de astădată la urechile maghiarilor. Otrava își făcea efectul. Se priveau chiorîș, se suspectau, se dușmăneau unii pe alții; în locul dragostei frățești reciproce, ură și vrajbă, acestea erau roadele amare ale șovinismului. De cîte ori îl poartă gîndurile la acele vremuri, Iosca-baci, bătrînul portar, tresare, înfiorîndu-se. Cum e azi? Iosca-baci îți răspunde lesne la întrebare.

— Uită-te la cei trei flăcăi. Fiecare dintre ei vorbește alt grai. Uray e maghiar, Tătaru e romîn, iar Holțberger — german. Cu toate astea ei sînt prieteni și frați, fiindcă gîndesc în același fel, fiindcă au o singură inimă — inimă de muncitor.

Un jurnal al prieteniei

Utemistul Uray Karoly, de curînd primit în rîndurile candidaților de partid și responsabilul brigăzii utemiste din sectorul lăcătușerie I, se opri în dreptul lui Tătaru Vasile.

— Nu-i bine Tătarule. N-ai montat cum trebuia grinda laterală — stînga. Tătaru își ridică privirea spre prietenul și șeful său, apoi verifică singur rezultatul muncii sale. Desigur că Uray avea dreptate. Îi mulțumi zîmbind și se apucă de lucru, montînd din nou grinda la cea de a 1000-a prășitoare din comanda pe care trebuie s-o execute fabrica. Uray Karoly mă trase de-o parte.

— Cînd îl vezi acum pe Tătaru nu-ți vine să crezi că-i „puștiul" de acum trei ani. Acum e adevărat muncitor, om în toată firea.

Cînd Uray Karoly vorbește despre prietenul său, Vasile Tătaru, să-l vezi și să-l auzi numai. Karoly grăiește despre Vasile cu dragostea și înflăcărarea cu care-ți vorbește profesorul despre cel mai bun elev al său, cu dragostea și căldura cu care-ți vorbește cineva despre un frate al său iubit.

Uray Karoly mi-a arătat un carnețel. Un carnețel obișnuit cu copertele roșii. Pe alocuri carnețelul purta urmele mîinilor care adesea îl răsfoiesc; pete negre de unsoare.

— Iată, aici ne scriem noi întîmplările de trei ani încoace. Ca să ne aducem aminte — îmi spune Uray cu simplitate. Am răsfoit cu curiozitate filele acestui „jurnal" în care sînt notate fapte simple, fapte mărunte, dar atît de semnificative și grăitoare. Iată, de pildă, cît de emoționant sună aceste rînduri pe care le-am găsit notate în carnețelul acela cu coperte roșii: „Într-o duminică aveam toți trei invitații la o serată dansantă. Paul însă n-a vrut nici în ruptul capului să meargă. Pe mine și pe Vasile ne-a mirat, căci știam doar că Paul e mare amator de dans. L-am întrebat:

— De ce nu vrei să vii?

— Uitați-vă și voi — ne-a răspuns. Avea dreptate Paul. Nu putea merge cu haina care o purta. Era roasă pe la coate și decolorată. Nu s-a mai dus nici unul din noi la serată. În schimb, în vitrina cooperativei „Mondiala" era expusă o haină tare frumoasă. Atunci l-am rugat pe Paul să primească ca împrumut de la mine și Tătaru, suma de care avea nevoie".

Pe o altă filă erau notate și aceste rînduri: „Azi mergem la concert. Putem merge. Toți trei avem bilete, iar Paul o haină nouă. Cît e de frumos cu ea!... Ca un mire...!"

Ajutor de frate

Greu i-a mai venit lui Tătaru Vasile cînd pentru prima oară a început să lucreze la lăcătușerie. Nu era străin de meserie, dar toate parcă-i mergeau anapoda. Într-o zi s-a dus chiar la șeful sectorului, rugîndu-l să intervină pentru mutarea lui la strungărie, la turnătorie, oriunde, dar în altă parte. Era și Uray de față.

— De ce vrei să fugi? Nu-ți place la noi? — l-a întrebat.

— Îmi place, dar vedeți și voi că n-o scot la capăt — i-a răspuns Tătaru.

— Vino la mine în echipă și te-om ajuta. N-are să-ți pară rău.

Și de atunci Tătaru Vasile a început să lucreze alături de Uray Karoly și de Holțberger Paul.

— Trebuie să-l ajutăm pe Tătaru, s-au înțeles în șoaptă Uray cu Paul...

Au trecut cîteva luni de cînd Tătaru lucra în echipa lui Uray, dar semne de îndreptare nu se vedeau. Într-una din ședințele U.T.M., Tătaru Vasile a fost pus în discuție. A vorbit întîi Holțberger Paul.

— Nu lucrează bine. Nu vrea să țină seama de sfaturile celorlalți tovarăși...

Lui Tătaru nu-i venea să creadă. Paul vorbea astfel despre el? Fierbea de furie. Se mîngîia însă la gîndul că Uray urmează la cuvînt.

„Karoly e de fapt prietenul meu cel mai bun. Să-l auzi acum numai cum va „trage" în Paul, cum mă va apăra" — își zicea în sine Vasile.

Uray era însă parcă înțeles cu Paul să-i facă în ciudă. Fiecare cuvînt rostit de Karoly îl ardea.

În ziua aceea Tătaru Vasile a lăsat un obicei care se statornicise între cei trei tineri, ca un semn al prieteniei lor: a plecat singur spre casă. Uray și Holțberger nu s-au supărat însă. Continuau să-l ajute ca și mai înainte. Și tocmai asta îl înciuda mai rău pe Tătaru. Odată s-a îndîrjit și le-a strigat chiar, așa de la obraz:

— N-am nevoie de ajutorul vostru. Mai slăbiți-mă cu dădăceala...

Iată însă că într-o bună zi, Tătaru n-a mai dat de loc pe la fabrică. — Ce să i se fi întîmplat oare? — se frămîntau cei doi prieteni. Tătaru Vasile era bolnav.

Primul drum după ieșirea din schimb, Uray și Holțberger, l-au făcut la Tătaru. Atunci și-au dat seama cei trei prieteni cît de mult au nevoie unul de altul, cît de bine se simt atunci cînd sînt laolaltă.

— Mi-a fost ciudă pe voi, fraților, cînd m-ați criticat în ședință. Mă hotărîsem să nu vă mai vorbesc. Parcă eram orb. Nu înțelegeam. Abia mai tîrziu mi-am dat seama că îmi sînteți adevărați prieteni și-mi crăpa obrazul de rușine. Ați avut dreptate. Și de acum încolo, numai să mă fac bine... Și cei trei băieți începură să rîdă, laolaltă.

★

De trei ani de zile toți trei muncesc în aceeași brigadă, fruntașa sectorului lăcătușerie I.

În hala sectorului pe un panou de onoare primele nume sînt ale lor: Uray Karoly, Tătaru Vasile, și Holțberger Paul, care în luna trecută au dat două norme. Trei nume, trei prieteni.

L. ZAICESCU

POPORUL GERMAN TREBUIE SĂ ALEAGĂ CALEA PE CARE VA MERGE ÎN VIITOR

Ne aflăm într-un moment deosebit de important în situația internațională, moment marcat de noile inițiative ale Uniunii Sovietice. Chiar și numai enunțarea acestora — problema germană, problema folosirii în scopuri pașnice a energiei atomice, interzicerea folosirii armei chimice și bacteriologice — arată importanța chestiunilor la care se referă ultimele documente ale politicii externe sovietice. Prin aceste documente Uniunea Sovietică face propuneri reale, constructive căutînd cele mai acceptabile căi de rezolvare a problemelor internaționale în litigiu.

De bună seamă, că pe această linie, trebuie să ne referim, în primul rînd, la importanța Declarației a guvernului sovietic în problema germană, publicată în ziarele de duminică.

Importantul document al guvernului sovietic aduce noi clarificări în problema atît de dezbătută a viitorului Germaniei pornind tocmai de la situația concretă existentă astăzi în această parte a Europei. Propunerile U.R.S.S. au ca scop rezolvarea problemei unificării Germaniei pe baze pașnice, prin tratative între marile puteri — lucru care este socotit cel mai important și mai urgent în reglementarea problemei germane. Aceste propuneri sînt o continuare firească a politicii U.R.S.S. față de Germania, politică care urmărește realizarea unificării acestei țări în condiții de pace și democrație. Hotărît lucru că posibilitatea creării unor asemenea condițiuni există. Pentru aceasta, nici una din părțile Germaniei nu trebuie legată de acorduri militare separate, deoarece e clar că nu e posibil să impui întregii Germanii tratate încheiate de un guvern al unei jumătăți de țară.

Acest lucru nu vor să-l înțeleagă însă puterile apusene. După înmormîntarea lipsită de glorie a de loc regretatei „comunități defensive europene", cercurile agresive occidentale au fabricat acordurile de la Londra și Paris. Ele sînt menite să repună pe picioare wehrmachtul și să scindeze și mai adînc Germania. Germania occidentală va fi astfel remilitarizată, iar naziștii se vor simți ca la ei acasă. Ori este clar că dacă acordurile de la Paris vor fi ratificate, unificarea nu va mai fi posibilă între R.D. Germană iubitoare de pace și Germania occidentală înarmată pînă în dinți. Se înțelege astfel că, ratificarea acordurilor de la Paris va deveni o piedică în calea restabilirii pașnice a unității Germaniei.

Declarația guvernului sovietic subliniază că în prezent mai există posibilități nefolosite pentru realizarea unei înțelegeri în problema unificării Germaniei ținîndu-se seama de interesele legitime ale poporului german.

Uniunea Sovietică propune în acest sens organizarea alegerilor libere pe întreaga Germanie, inclusiv Berlinul. Acestea trebuie să fie însă alegeri cu adevărat libere, care să dea posibilitatea partidelor politice să-și desfășoare campania electorală în întreaga Germanie. Declarația sovietică arată că la elaborarea legii electorale trebuie să se țină seama de legile electorale din R.D. Germană și Germania occidentală. Deci, condiții egale pentru partidele din vestul și estul Germaniei. Oare cine se poate opune unei asemenea propuneri? Doar acele cercuri occidentale care se tem de rezultatele alegerilor libere și care preferă să pălăvrăgească numai despre ele.

În scopul ușurării înțelegerii cu privire la ținerea unor alegeri libere, guvernul sovietic consideră că, dacă guvernul Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane vor fi de acord cu aceasta, este posibil să se ajungă la o înțelegere cu privire la stabilirea unui control internațional corespunzător, asupra ținerii alegerilor pe întreaga Germanie.

Propunerile guvernului sovietic nu vizează viitorul îndepărtat. Declarația sovietică arată clar că alegerile pot avea loc în acest an. Deci după 10 ani de la scindarea Germaniei, s-ar putea realiza reunificarea țării, fapt care ar deschide căi largi de dezvoltare a națiunii germane. Germania ar deveni astfel un factor de pace în Europa.

În scopul căutării unor căi acceptabile de rezolvare a problemei germane — după cum subliniază Declarația — Uniunea Sovietică este gata să normalizeze relațiile cu Republica Federală Germană (Germania occidentală).

Alegerile libere pe întreaga Germanie, precum și restabilirea pe baze pașnice a unității Germaniei, ar crea de asemenea condițiile necesare pentru încheierea unui tratat de pace cu Germania.

Acest adevăr devine mereu mai pe înțelesul germanilor înșiși de care depinde în primul rînd unificarea țării lor. Se știe că în Germania occidentală rîndurile patrioților care luptă împotriva remilitarizării țării, cuprind pături din ce în ce mai largi ale populației și în primul rînd ale tineretului. Desigur că această mișcare a avut influență asupra poziției conducerii sindicatelor vest-germane, ca și asupra conducerii partidului social-democrat care s-au pronunțat împotriva ratificării acordurilor de la Paris.

În această lumină, a creșterii rezistenței poporului față de reînarmarea Germaniei, trebuie apreciate tratativele ce au avut loc de curînd între Mendès-France și Adenauer. Aceste tîrgueli s-au desfășurat sub influența a două forțe: pe de o parte presiunea crescîndă a maselor populare din cele două țări, tratativele avînd ca scop căutarea de noi mijloace de înșelare a opiniei publice, prin promisiunea creării unui iluzoriu control al înarmării vest-germane sub firma unei „uniuni" (pool al armamentelor); pe de altă parte întrevederea avea ca scop atenuarea contradicțiilor dintre industriașii vest-germani și cei francezi.

Pentru discutarea planului lui Mendès-France, respins într-o altă formă la conferința de la Londra, a fost convocată la Paris o conferință a reprezentanților Angliei, Franței, Germaniei occidentale, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului.

Ținînd seama de rezultatele tratativelor de la Baden-Baden, ca și de cele avute de Mendès-France la Roma se poate spune că conferința sus-menționată care a început ieri la Paris între țările participante la „Uniunea occidentală" nu s-a deschis sub auspicii favorabile.

Relatînd manevrele puterilor occidentale menite să inducă în eroare opinia publică, devine și mai clară poziția realistă, pătrunsă de dorința sinceră de pace a Uniunii Sovietice. De altfel, acest fapt sînt nevoite să-l recunoască chiar și unele ziare occidentale care comentează pe larg noua notă sovietică. Prin Declarația sa guvernul sovietic oferă căi acceptabile în rezolvarea problemei germane. „Declarația se îndepărtează de impasul conferinței de la Berlin din februarie anul trecut în suficientă măsură pentru a fi tentantă pentru germani...", scrie comentatorul diplomatic al ziarului englez „Sunday Times". Același, în vreme ce „este dezamăgită că problema reunificării Germaniei este închisă de către incidentul în urma convorbirilor dintre Adenauer și Mendès-France", (ziarul german „Neue Rheinzeitung").

Prin Declarația publicată în ziarele de duminică, Uniunea Sovietică propune tratative între marile puteri pentru rezolvarea imediată a problemei restabilirii unității Germaniei. Desigur însă că aceste tratative nu vor mai avea rost dacă puterile occidentale vor transpune în fapt planurile lor de reînarmare a Germaniei occidentale. Ratificarea acordurilor de la Paris va duce desigur spre o complicare serioasă a întregii situații din Europa ceea ce va face ca U.R.S.S. — după cum arată sus-menționata Declarație — să se îngrijească, nu numai de întărirea continuă a relațiilor de prietenie cu Republica Democrată Germană, ci și de a contribui, prin eforturile comune ale statelor iubitoare de pace din Europa, la întărirea păcii și securității în Europa".

Rămîne acum ca puterile occidentale să pășească cu sinceritate pe puntea tratativelor deschisă de Uniunea Sovietică. Este clar că acest lucru nu poate fi făcut în nici un caz pe „poziții de forță".

Desemnarea de candidați în alegerile pentru Sovietele Supreme ale unor republici unionale sovietice

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 15 ianuarie au avut loc în Uniunea Sovietică primele adunări electorale ale oamenilor muncii consacrate desemnării candidaților în alegerile pentru Sovietele Supreme ale unor republici unionale.

Printre oamenii muncii din Moscova și regiunea Moscova desemnați candidați în alegerile pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. se numără conducători ai partidului comunist și ai Guvernului Sovietic, inovatori în industrie, colhoznici fruntași și eminenți oameni de știință și cultură.

Adunarea generală a lucrătorilor din Ministerul Industriei Mărfurilor Alimentare al U.R.S.S. a adoptat în unanimitate o hotărîre cu privire la desemnarea drept candidat în circumscripția electorală Djerjinski în alegerile pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. a lui N. A. Bulganin prim vicepreședinte al Consiliului de miniștri al U.R.S.S. și ministru al Apărării.

În cadrul unei adunări generale, colectivul uzinei de becuri electrice a desemnat pe K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., drept candidat al circumscripției electorale „Stalin". Pentru aceeași circumscripție adunarea constructorilor a desemnat drept candidat în alegeri pe vestitul zidar — inovator Vasilii Korolev.

Profesorii, conferențiarii, aspiranții și studenții Universității de stat din Moscova au desemnat în unanimitate drept candidați ai circumscripției electorale Kaluga în alegerile pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. pe L. M. Kaganovici, prim vicepreședinte al Consiliului de miniștri al U.R.S.S. și pe academicianul Ivan Petrovski, rectorul Universității.

În urma propunerii inginerului șef I. Lavrovski, participanții la mitingul care a avut loc la uzina de construcții de mașini au hotărît să desemneze drept candidat al circumscripției electorale Leningrad în alegerile pentru Sovietul Suprem al R.S.F.S.R. pe G. M. Malenkov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Colectivul filaturii de lînă din Moscova a desemnat drept candidați ai circumscripției electorale Danilov din Moscova pe A. I. Mikoian, vicepreședinte al Consiliului de miniștri al U.R.S.S. și pe Serafima Kotova, șefa unei brigăzi de filatoare — inițiatoarea întrecerii pentru căutarea și folosirea completă a rezervelor interne de producție.

La adunarea colectivului uzinei de construcții de mașini „Molotov" a fost desemnat drept candidat în circumscripția electorală „Molotov" V. M. Molotov, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. La adunarea colectivului Teatrului Mic din Moscova s-a hotărît desemnarea lui M. G. Pervuhin, vicepreședinte al Consiliului de miniștri al U.R.S.S. și a lui Konstantin Zubov, regizor șef al Teatrului Mic și artist al poporului al U.R.S.S., drept candidați ai circumscripției electorale Komintern.

Lucrătorii Ministerului Agriculturii al U.R.S.S. au desemnat drept candidat al circumscripției electorale „Scerbakov" pe M. Z. Saburov, vicepreședinte al Consiliului de miniștri al U.R.S.S. și președinte al Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S. și pe scriitorul Konstantin Fedin.

La uzina de proiectare din Moscova a fost desemnat N. S. Hrușciov, prim secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, drept candidat al circumscripției electorale Kalinin.

Membrii colhozului „Borț" raionul Bronnîți, regiunea Moscova, au desemnat drept candidat al circumscripției electorale „Voskresenski" pe președintele acestui colhoz, Piotr Ajirkov. Colectivul stațiunii de mașini și tractoare „Molotov" a desemnat drept candidat în alegeri pe directorul S.M.T.-ului, Ivan Budanov.

Turul ciclist al Egiptului

C. Dumitrescu purtătorul tricoului galben

CAIRO 17 (Agerpres). — Cea de a V-a etapă a turului ciclist al Egiptului, disputată duminică de la Beni Suef la El Fayoum, contracronometrul, s-a încheiat cu un remarcabil succes pentru echipa R.P.R. Cîștigînd avantajul față de principalul său adversar Meenen (Belgia) să cîștige secundele ce-l despărțeau de libanezul Muradian, Constantin Dumitrescu a trecut pe primul loc în clasamentul general individual. Ținînd seamă de valoarea alergătorilor care participă în această competiție C. Dumitrescu a realizat o performanță frumoasă. Pentru a ajunge să îmbrace tricoul galben, el a luptat cu dîrzenie, arătîndu-se cel mai constant dintre concurenți. La succesul lui Dumitrescu au contribuit și coechipierii săi C. Sandru și G. Moiceanu, care l-au ajutat să se mențină printre primii în toate etapele și să răspundă la timp atacurilor lansate de cicliștii belgieni și danezi.

Etapa contracronometrului s-a disputat pe o distanță de 45 km. pe o șosea neasfaltată. Cel mai bun rezultat l-a obținut iugoslavul Petrovici care a parcurs distanța în timpul de 1h13'10"8/10. S-au clasat în ordine Vermeulin (Franța) 1h15'11"4/10; Schaepens (Belgia) 1h 15'24"8/10; Vrancken (Belgia) Todorov (R. P. Bulgaria), Assur (Egipt), Dalgaard (Danemarca), Dumitrescu (R.P.R.), Metelko (Iugoslavia), Rasmussen (Danemarca), Shinghalta (Libia), Kolev (R. P. Bulgaria), Loyd (Anglia), Van Meenen (Belgia), Muradian (Liban)

Clasamentul general individual după cinci etape: 1. Constantin Dumitrescu (R.P.R.) 18h 52'37"; 2. Muradian (Liban) 18h. 53'21"2/10; 3. Petrovici (Iugoslavia) 18h. 53'26"8/10; 4. Bașev (R. P Bulgaria); 5 Meenen (Belgia); 6. Raun (Danemarca); 7. Schaepens (Belgia); 8. Todorov (R.P. Bulgaria); 9. Rusev (R. P. Bulgaria); 10. Rasmussen (Danemarca)

In clasamentul pe echipe, cicliștii din echipa R P. Bulgaria au continuat să se mențină în frunte.

Luni 17 ianuarie a fost zi de repaus, iar astăzi se dispută etapa VI-a El Fayoum—El Ghizeh (92 km.).

Comunicatul asupra sesiunii Comisiei sovieto-chineze pentru colaborarea tehnico-științifică

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite comunicatul asupra sesiunii Comisiei sovieto-chineze pentru colaborarea tehnico-științifică.

În decembrie 1954 a avut loc la Moscova prima sesiune a Comisiei sovieto-chineze pentru colaborarea tehnico-științifică între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză.

Sesiunea, care s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă, a examinat problemele organizatorice și măsurile pentru realizarea colaborării tehnico-științifice între cele două țări. Ea a aprobat un protocol care stabilește obligațiile mutuale ale părților în ceea ce privește acordarea de ajutor tehnic în diferite domenii ale economiei naționale.

Uniunea Sovietică va acorda ajutor Republicii Populare Chineze punîndu-i la dispoziție în mod gratuit documentație tehnico-științifică în domeniul construcției industriale (uzine metalurgice și constructoare de mașini, centrale electrice și altele), desene de execuție pentru producția de mașini și utilaje și documentație tehnologică pentru fabricarea multor feluri de produse industriale. Va fi pusă de asemenea la dispoziție literatură sovietică tehnico-științifică și didactică, unele standarde și materiale de informare.

Republica Populară Chineză va pune în mod gratuit la dispoziția Uniunii Sovietice descrierea tehnologiei de producție și prototipuri ale produselor industriei ușoare, farmaceutice și locale. Vor fi puse de asemenea la dispoziție mostre de plante agricole, printre care plante subtropicale citrice, culturi legumicole, cereallere și altele. Republica Populară Chineză va da specialiștilor sovietici posibilitatea de a cunoaște realizările și experiența în muncă a diferitelor ramuri ale economiei naționale.

În timpul lucrărilor primei sesiuni a Comisiei sovieto-chineze, delegația chineză a avut prilejul să cunoască o serie de întreprinderi industriale și instituții științifice din Moscova, Leningrad și Ural.

În afara membrilor Comisiei sovieto-chineze pentru colaborarea tehnico-științifică, la lucrările sesiunii au luat parte reprezentanții unei serii de ministere și instituții științifice din U.R.S.S. și R.P. Chineză.

Ecouri ale presei străine la Declarația din 15 ianuarie a Guvernului Sovietic în problema germană

GERMANIA

BERLIN 17 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Declarația Guvernului Sovietic în problema germană se află în centrul atenției presei democrate berlineze.

Sub titluri mari ziarele publică în prima pagină textul integral al declarației. „Neues Deutschland" subliniază în titlu că acordurile de la Paris măresc primejdia războiului și că Uniunea Sovietică propune convocarea unei conferințe a celor patru puteri în problema restabilirii unității Germaniei pe baza alegerilor libere.

Alte ziare au publicat Declarația sub următoarele titluri: „U.R.S.S. propune alegeri libere" („Berliner Zeitung"), „Poporul german trebuie să hotărască singur" („Neue Zeit").

BERLIN 17 (Agerpres). — La 15 ianuarie, postul de radio Hamburg a transmis o expunere a Declarației Guvernului Sovietic în problema germană, scoțînd în evidență acea parte în care se spune că poporul german trebuie să aleagă calea pe care să meargă mai departe. O calea, citează postul de radio din Declarația sovietică, duce la restabilirea unității Germaniei și la stabilirea unor relații normale cu toate statele Europei. Cealaltă cale, spre care o împing acordurile de la Paris, este calea consfințirii scindării Germaniei.

Guvernul federal, arată postul de radio, nu și-a spus încă punctul de vedere în legătură cu Declarația guvernului sovietic. Reprezentantul guvernului federal a declarat că știrile sosite pînă în prezent nu sînt suficiente pentru a trage vreo concluzie. În cercurile politice de la Bonn se subliniază însă că această Declarație a guvernului sovietic va avea o deosebită însemnătate, deoarece ea nu este făcută sub forma de notă către guvernele occidentale, ci se adresează direct guvernului federal și poporului german.

AUSTRIA

VIENA 17 (Agerpres). — În numerele lor din 16 ianuarie ziarele austriace au publicat o expunere a Declarației Guvernului Sovietic în problema germană.

„Oesterreichische Volksstimme" subliniază în titlu că poporul german trebuie să hotărască soarta țării lor.

„Neues Oesterreich" acordă o atenție deosebită acelei părți din Declarația Guvernului Sovietic în care se arată că normalizarea relațiilor dintre Uniunea Sovietică și Republica Federală Germană ar contribui la unificarea Germaniei.

IUGOSLAVIA

BELGRAD 17 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele „Borba" și „Politika" au publicat o expunere a Declarației Guvernului Sovietic în problema germană.

Ziarul „Borba" a publicat declarația sub titlul: „U.R.S.S. propune țărilor occidentale tratative cu privire la restabilirea unității Germaniei. Guvernul Sovietic poate consimți la ținerea unor alegeri libere în întreaga Germanie cu condiția ca nici o parte a Germaniei să nu participe la alianțe militare cu alte țări".

Ziarul „Politika" subliniază în titlu: „U.R.S.S. este gata să normalizeze relațiile cu Germania occidentală, dacă nu vor fi ratificate acordurile de la Paris".

STATELE UNITE

NEW YORK 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum reiese din știrile transmise de agențiile de informații americane și străine, Declarația Guvernului Sovietic în problema germană a fost primită de cercurile guvernante ale S.U.A. cu temere vădită că ea va exercita o mare influență asupra opiniei publice din Europa occidentală.

Pentru a împiedica acest lucru, în cercurile oficiale americane s-a trecut la minimalizarea însemnătății propunerilor sovietice. Departamentul de stat al S.U.A. s-a grăbit încă la 15 ianuarie, prin reprezentantul său, Suydam, să dea tonul propagandei occidentale oficiale. Suydam a declarat că propunerile Uniunii Sovietice „nu reprezintă decît o reeditare a celor decretate în ultimul timp". Poziția S.U.A., a spus Suydam, constă ca și pînă acum în aceea că imediat ce va fi terminată ratificarea acordurilor de la Paris se vor crea perspective mult mai încurajatoare pentru tratative cu Uniunea Sovietică. Totodată, reprezentantul Departamentului de stat a trecut sub tăcere faptul că în Declarația Guvernului Sovietic se subliniază că asemenea afirmații sînt absolut lipsite de temei și nu urmăresc decît să inducă în eroare opinia publică, cu scopul de a strecura ratificarea acordurilor de la Paris. În comentariile agențiilor americane de informații cu privire la Declarația Guvernului Sovietic, sînt vădite încercările de a-i da o explicație tendențioasă. Astfel, agenția United Press, referindu-se la autoritățile americane, a declarat că „rușii nu doresc nici acum să propună unificarea Germaniei", deși în Declarația Guvernului Sovietic se spune clar că lucrul cel mai important și urgent pentru reglementarea problemei germane este sarcina rezolvării problemei restabilirii unității Germaniei și că pentru această rezolvare sînt necesare tratative între cele patru puteri.

Sosirea la Moscova a unui grup de energeticieni de seamă din R. P. Chineză

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a sosit un grup de energeticieni de seamă din China. Din acest grup, condus de Liu Cian-bo, locțiitor al ministrului Industriei Combustibilului al Republicii Populare Chineze, fac parte membri ai institutelor de proiectări, ai organizațiilor de construcții, reprezentanți ai centralelor electrice și ai laboratoarelor de cercetări

În timpul șederii lor în Uniunea Sovietică ei s-au documentat asupra activității unei serii de institute de proiectări ale Ministerului Centralelor Electrice, ale Ministerului de Energetică al Academiei de Științe a U.R.S.S. La 17 ianuarie, membrii grupului au fost primiți de profesori și conferențiari ai Institutului de energetică „Molotov" din Moscova.

Oaspeții vor vizita Leningradul și alte orașe din Uniunea Sovietică, vor lua cunoștință de activitatea întreprinderilor producătoare de utilaj energetic, vor vizita șantierele de construcție ale unor centrale hidroelectrice și termoelectrice.

Întîlnirile dintre energeticienii chinezi și sovietici se desfășoară într-o atmosferă de caldă prietenie.

Declarația lui Joliot-Curie

VIENA 17 (Agerpres). — Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității următoarea declarație a lui Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii.

Ne amintim cu toții prea bine cît de zguduiți am fost cînd am aflat despre proporțiile ravagiilor provocate de bombele atomice la Hiroșima și Nagasaki. Aceasta s-a întîmplat în august 1945, cu aproximativ zece ani în urmă, și de atunci aflăm în fiecare an că urmările acestor bombardamente nu au încetat să se manifeste. Lista victimelor și suferințelor nu este încă încheiată. Este indiscutabil că printre toți factorii care au putut împiedica folosirea armei atomice în Asia și au făcut cu putință să se întrezărească o slăbire a încordării, un rol de frunte l-a avut referendumul general care a fost efectuat în toate țările și în rîndurile tuturor păturilor sociale, după apelul de la Stockholm.

Popoarele au început să spere într-o pace trainică și au și văzut în depărtare fericirea...

Tocmai în acest moment faptele ce s-au petrecut pot pune totul sub semnul întrebării: înarmarea Germaniei, hotărîrile consiliului Atlanticului de nord care stabilește formele de folosire a armei nucleare, ca și cum principiul folosirii acestei arme ar fi fost deja acceptat. Este absolut clar că aceste acte, care sînt un efect al eforturilor de a crea o „situație de forță", sînt de natură să compromită succesul tratativelor întreprinse în cadrul Organizației Națiunilor Unite și pun în primejdie pacea.

În ceea ce privește hotărîrea extrem de primejdioasă a consiliului uniunii nord-atlantice, care în esență recunoaște legalitatea armei atomice, trebuie arătat că dacă reacția opiniei publice față de această hotărîre nu s-a manifestat pînă în prezent cu mai multă vigoare, acest lucru se datorează numai faptului că această operație a fost efectuată foarte abil: opinia publică a fost prelucrată prin declarații dinainte calculate ale conducătorilor militari, iar hotărîrile respective au fost prezentate într-o formă diplomatică și tehnică care să îngreuneze înțelegerea tuturor urmărilor acestor hotărîri adoptate astăzi, cînd arma atomică este produsă în mari cantități, astăzi, cînd această armă, devenită și mai puternică, este fabricată și experimentată cu urmările tragice cunoscute tuturor. Se fac încercări de a se sustrage judecății opiniei publice și de a o determina ca, procedîndu-se pe etape, ea să recunoască mai întîi posibilitatea folosirii armelor atomice tactice, apoi a bombelor atomice strategice și, în fine, a bombelor termo-nucleare. Ca și cum ar fi vorba doar de discutarea formelor de folosire a armelor nucleare, atunci cînd problema primordială și unică este însuși principiul folosirii acestor arme. Cu alte cuvinte, recentele hotărîri ale consiliului uniunii nord-atlantice constituie desăvîrșirea mecanismului pentru dezlănțuirea războiului atomic, mecanism care poartă în sine — eu îmi cîntăresc cuvintele — posibilitatea exterminării speciei umane.

Oamenii nu vor sta pasivi pentru a se lăsa tîriți spre o sinucidere colectivă, deoarece despre aceasta este vorba.

Odată început, războiul atomic ar fi dus cu folosirea întregii game a armelor existente.

Aduceți-vă aminte de pustiirile de la Hiroșima și Nagasaki. Gîndiți-vă la nenorocitele victime din Oceanul Pacific, care s-au aflat la distanță de sute de kilometri de explozia de la 1 martie 1954. Gîndiți-vă că nu vă veți putea adăposti nicăieri și că orice apărare antiaeriană eficace este iluzorie. Gîndiți-vă că bombardarea atomică a oricărui obiectiv din lume poate semăna moartea, imediat sau după un timp oarecare, în puncte chiar foarte îndepărtate. Problema nu este de a se ști care for — statul major general sau un ministru sau o consfătuire de miniștri cu sau fără drept de veto — poate adopta hotărîrea de a declanșa războiul atomic. Problema este de a se ști dacă omenirea este de acord să accepte ruini și distrugeri, moartea a sute de milioane de ființe vii, sărăcie pentru supraviețuitori, probabila desfigurare a acestora și chiar posibilitatea nimicirii oricărei vieți pe planetă.

FRÉDÉRIC JOLIOT-CURIE

Paris, 13 ianuarie 1955.

In atenția propagandiștilor și a celor ce studiază marxism-leninismul

La posturile noastre de radio se difuzează în ajutorul celor ce studiază marxism-leninismul, conferințe și consultații pe teme de economie politică, politică economică și filozofie: marțea la ora 16,30 pe programul I (lungimile de undă 1935, 202, 397 și 206 metri; joia la ora 18.15 pe programul I (lungimile de undă 1935 și 202 metri) și vinerea odată la 3 săptămîni la ora 18 pe programul II (lungimile de undă 351 și 285 metri).

Temele acestor consultații și conferințe se vor publica în „Programul radio". În cea de a doua parte a lunii ianuarie și în cursul lunii februarie anul curent se vor difuza următoarele conferințe și consultații:

18 ianuarie: Pentru ce este necesară industrializarea țării?

20 ianuarie: Schimbul de mărfuri între oraș și sat, baza economică a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

25 ianuarie: Creșterea producției agricole-marfă, mijloc de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii.

27 ianuarie: Ce este saltul în procesul de dezvoltare?

1 februarie: Dezvoltarea industriei bunurilor de larg consum, sarcină importantă în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

3 februarie: Ridicarea agriculturii — verigă hotărîtoare în etapa actuală pentru dezvoltarea întregii noastre economii naționale.

4 februarie: Funcția economico-organizatorică și cultural-educativă a statului democrat-popular (partea I).

8 februarie: Calea socialismului — calea sigură de creștere a nivelului de trai al țărănimii muncitoare.

10 februarie: În ce constă deosebirea dintre saltul cu explozie și cel fără explozie?

15 februarie: Gospodărirea socialistă a întreprinderilor.

17 februarie: Comerțul de stat — factor de seamă în aprovizionarea oamenilor muncii.

22 februarie: Care sînt posibilitățile gospodăriilor țărănești mici și mijlocii de creștere a producției agricole?

24 februarie: Caracterul salturilor în condițiile perioadei de trecere de la capitalism la socialism.

25 februarie: Funcția economico-organizatorică și cultural-educativă a statului democrat-popular (partea II).

Să nu se admită încălcarea angajamentelor internaționale!

Ecourile din străinătate la nota sovietică din 13 ianuarie adresată guvernelor care au semnat acordurile de la Paris

MOSCOVA 17 (Agerpres). — TASS transmite: Nota Guvernului Sovietic din 13 ianuarie adresată guvernelor Franței și celorlalte țări care au semnat acordurile de la Paris cu privire la crearea uniunii militare a Europei occidentale, a atras în mod deosebit atenția opiniei publice mondiale.

Pregătirile puterilor occidentale pentru un război chimic și bacteriologic, care și-au găsit expresia în protocoalele acordurilor de la Paris, nu pot să nu stîrnească îngrijorare în rîndul popoarelor iubitoare de pace. O îngrijorare deosebită provoacă faptul că în afară de arma atomică acordurile de la Paris pun la dispoziția armatei vest-germane și arma chimică și cea bacteriologică. Opinia publică mondială își dă foarte bine seama de temeinicia declarației cuprinse în nota sovietică prin care se atrage atenția asupra faptului că obligațiile asumate de țările semnatare ale acordurilor de la Paris nu sînt compatibile cu protocolul din 17 iunie 1925 „cu privire la interzicerea folosirii în război a gazelor asfixiante, toxice sau a altor gaze asemănătoare și a mijloacelor bacteriologice".

În pofida marii importanțe a avertismentelor sovietice, presa de dreapta a țărilor occidentale depune toate eforturile pentru a minimaliza nota Guvernului Sovietic. Ca la comandă, ziarele franceze, engleze și americane recurg la stratagema lor preferată în toate cazurile cînd nu pot aduce niciun argument de fond, declarînd că nota sovietică este „o manevră propagandistică" care are drept scop să împiedice ratificarea acordurilor de la Paris.

Argumentele propagandei occidentale se rezumă în esență la cele folosite de purtătorul de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe englez în declarația sa cu privire la nota sovietică. Acest purtător de cuvînt a încercat să prezinte acumularea armelor chimice și bacteriologice de către țările Uniunii militare a Europei occidentale drept o măsură care nu ar reprezenta o amenințare cu folosirea armelor de exterminare în masă. Mai mult decît atît, sfidînd orice logică, purtătorul de cuvînt englez afirma că acordurile de la Paris, chipurile, ar „asigura limitarea și controlul" fabricării armelor chimice și bacteriologice. „Protocolul de la Geneva din anul 1925 — a declarat el — interzice folosirea gazelor toxice și armelor bacteriologice, și nici decum fabricarea lor". Cu ajutorul acestei chichițe stîngace, reluată de presa occidentală de dreapta, purtătorul de cuvînt englez încerca să demonstreze că acumularea armelor chimice și bacteriologice în occident ar constitui o preocupare nevinovată și nu o măsură pentru pregătirea unui război chimic și bacteriologic.

În ce privește punerea armelor de exterminare în masă la dispoziția armatei vest-germane, purtătorul de cuvînt englez a cerut să se aibă încredere în... „angajamentul" luat de Adenauer de a nu produce pe teritoriul Germaniei occidentale arme de acest fel. Trecînd sub tăcere faptul că armata vest-germană va primi arme atomice și bacteriologice de la partenerii ei din Uniunea militară, purtătorul de cuvînt englez a declarat că acordurile de la Paris „garantează" îndeplinirea „angajamentului" luat de către Adenauer.

Cercurile oficiale din Washington, după cum reiese din comunicatul agenției France Presse, au hotărît în esență să ignoreze nota sovietică pe „motiv" că S.U.A. n-au ratificat protocolul de la Geneva.

Totodată însă, o parte din presa occidentală nu poate să nu recunoască că adresînd nota sa din 13 ianuarie, Guvernul Sovietic a manifestat preocuparea ca un document atît de important ca protocolul de la Geneva să fie respectat întocmai. Astfel, corespondentul din Moscova al agenției France Presse, referindu-se la cercurile diplomatice, subliniază temerea Guvernului Sovietic că numeroase convenții internaționale, dacă nu chiar toate convențiile, își vor pierde eficacitatea în urma aplicării acordurilor de la Paris".

Nota sovietică, scrie corespondentul, „constituie un avertisment sever împotriva primejdiei pe care o reprezintă folosirea armelor „V" sau „S" (astfel sînt denumite în protocolul de la Geneva armele chimice și bacteriologice), fără a anunța în același timp contra-măsuri..."

Presa democrată din străinătate a apreciat nota sovietică din 13 ianuarie ca o nouă manifestare a politicii sovietice, menită să preîntîmpine folosirea armelor de exterminare în masă, să salveze omenirea de primejdia unui război chimic și bacteriologic.

SPECTACOLE

MARȚI 18 IANUARIE 1955.

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Macul roșu; **Național „I. L. Caragiale" (Studio):** Ultima oră; **Național „I. L. Caragiale" (Comedia):** Revizorul; **Municipal:** Cum vă place; **Tineretului:** David Copperfield (ora 19); **Studioul Actorului de Film „C. Nottara":** Mincinosul; **Armatei (B-dul G-ral Magheru):** Avarul; **Armatei (Calea 13 Septembrie):** Vlaicu Vodă; **Muncitoresc C.F.R. (Giulești:** Piatra din casă și Chirița în provincie; **Ansamblul de Estradă al R.P.R.:** Să cînte muzica (ora 20, în sala din Calea Victoriei); **Magazin de Stat** (ora 19.30, în sala din str. Alex. Popov nr. 23); **Circul de Stat:** Primul spectacol.

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Doja: Jucătorul de rezervă; **Republica, București:** Desfășurarea, ...și Ilie face sport. **Alex. Popov, Cultural:** De doi bani speranță; **Înfrățirea între popoare, Elena Pavel:** Septembriștii; **Maxim Gorki:** Apărarea înaripată; **8 Martie:** Mai tare ca noaptea; **Vasile Roaită:** Fanfan la tulipe. **Munca:** Povestea micului cocoșat; **Arta:** Ordinul Anna; **Popular:** Caut o nevastă; **M. Eminescu:** Circul Slavia; **Miorița:** Stele vesele; **Moșilor:** Scanderberg; **23 August:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Donca Simo:** Asaltul fortului din munți; **8 Mai:** Școala curajului; **Volga:** Hamlet; **1 Mai:** Alarmă la circ; **Libertății:** Copiii partizanului; **N. Bălcescu:** Misterul lacului din munți; **Gh. Coșbuc:** Cîntec despre om; **Rahova:** Campionatul mondial de fotbal; **Olga Bancic:** Poemul dragostei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".